

genc BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz yüce Allah'a hamd, peygamberimiz Hz. Muhammed'e salât ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı, sadece yüce Allah'a kulluk etmek, onun rızasını gözetmek, yine onun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan müminlere selam olsun.

***

Dünyanın gözünün önünde nice destekçisinin verdiği güç ve yetkiye dayanan Siyonist İsrail tarafından gerçekleşen tarifsiz, anlamsız, ahlaksız, insafsız, izansız, alçakça saldırılar, zulümler... Ve tüm bu nasipsizliklerin, merhamsizliklerin karşısında eğilmeyen, bükülmeyen, yıkılmayan, vazgeçmeyen, daha da bile nip direnen, derlenip toparlanan karşı duruş, karşı koyuş yani *büyük bir cihad*: dün *İntifada* idi ad ve sanı, bugün 7 Ekim 2023 tarihiyle gelen *Aksa Tufanı*. Yalnızca yüce Allah'a inanan, güvenip dayanan ve yalnızca O'nun yardımını bekleyerek sürdürülen haklı ve hakikatli bir savaş yani *HAMAS* (İslamî Direniş Hareketi), yani *İzzeddin el-Kassam Tugayları*.

Yeryüzünün görüp duyacağı, şahit olup hayran kalacağı ve nesilden nesile hüsn-ü şehadetle aktaracağı; en yiğit, en korkusuz, en cengâver, en kibar, en merhametli, en muttaki, en abid, en yüzü ak, en gözü pek, en dili dualı adalet ve rahmet savaşçıları...

Halkı Müslüman olan ülkelerin idare ve iktidarlarının suskunluğuna, körlüğüne ve dahi nankörlüğüne rağmen; her geçen gün çoğalan katliamlar sonucu vefat edenlerin, şehid olanların sayısının yükselmesine rağmen taviz vermeyenlerin, şehadete sevdalananların, ölümle dirilenlerin ordusu...

Ve... 30 Temmuz'u 31 Temmuz'a bağlayan gece. Saat, 02.00 suları. Altmış veya altmış küsur senelik ömür sahibi bir mücahid. Ve bir şehid...

Bir mülteci kampında doğmuş, nice yokluk, yoksunluk ve yoksulluklar içinde büyümüş, Allah için yaşamış ve Mescid-i Aksa için, Filistin'in haklı davası için, ümmetin onuru, izzeti, şerefi için mücadele vermiş lider, önder bir yürek: *İsmail Heniye*. Şehadeti kutlu olsun. Uyuyan ümmetin silkinip dirilişine vesile, direnen mücahidlerin şanlı galibiyetine bir müjde olsun. İnşallah...

***

Bu sayımızda; yazarımız Ali Kaçar, "**İsmail Heniye Şehid Edildi**" başlıklı makalesinde, 31 Temmuz gecesi Tahran'da bulunduğu konutta Siyonist terörü tarafından gerçekleşen suikast sonucu can veren, şehid düşen Filistin davasının liderlerinden *İsmail Heniye*'nin şehadetini gündem ediyor.

Sayımızın dosya konusunu, "**Kur'an, Sünnet ve Hayat Münasebeti**" olarak belirledik. Dosya konusu çerçevesinde yazarlarımız; Erdal Tuğrul, Fatih Pala, Rüveyde Bera Pala, Sercan Akbayrak, Sümeyye Demirci ve Taşkın Önel'in yazıları sizleri bekliyor.

Ayrıca Ali Kaçar'ın "**Mülteci Kampından Hamas Liderliğine İsmail Heniye**" ve "**Siyonist İsrail, Barış da İstemez İki Devletli Çözüm de!**" başlıklı diğer iki makalesini, Emrah Doğru'nun "**Kur'an'a Göre Aile Reisi ve Görevleri**", Mümine Karakuşoğlu'nun "**Müslüman Genç ve Sorumlulukları**", Nazife Acısu'nun "**Mescid-i Aksa, Üç Mescid, Kâbe**", Rüstem Ayılmazdır'ın "**Empati mi Yoksa Vicdan Aldatmacası mı?**" başlıklı yazılarını; yine Taşkın Önel'in "**Şehirlerin Anası**" adını verdiği şiirini, İsmail Ceylan'ın "**ABD Dış Politikası, Bu Kez de Husilere Karşı Çuvalladı**" başlıklı çeviri çalışmasını istifadenize sunduk.

"**Gayret, Tevekkül, Hamd Ekseninde Kader Şuuru & Eğitim**" dosya konulu 267. sayımızda buluşmak üzere yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

- 3 **İsmail Heniye Şehit Edildi**
Ali KAÇAR
- 7 **Siyonist İsrail Barış da İstemez İki Devletli Çözüm de**
Ali KAÇAR
- 14 **"Vahiy Kültürü"nden Hayat Veren Mesajlar**
Fatih PALA
- 17 **Neden Kuran ve Sünnet?**
Taşkın ÖNEL
- 19 **Fecrin Şahitlerine**
Rüveyde Bera PALA
- 21 **Kur'an'ın Düşmanlarından Sünnet İnkarı**
Sercan AKBAYRAK
- 24 **Kıssadan Hisse Almak**
Erdal TUĞRUL
- 27 **Kitap ve Hikmet**
Sümeyye DEMİRCİ
- 30 **Mülteci Kampından Hamas Liderliğine İsmail Heniye**
Ali KAÇAR
- 36 **Mescid-i Aksa - Üç Mescit - Kâbe**
Nazife ACISU
- 39 **Empati mi Yoksa Vicdan Aldatmacası mı?**
Rüstem AYILMAZDIR
- 42 **Müslüman Genç ve Sorumlulukları**
Mümine KARAKUŞOĞLU
- 44 **Kur'an'a Göre Aile Reisi ve Görevleri**
Emrah DOĞRU
- 46 **ABD Dış Politikası Bu Kez de Husilere Karşı Çuvalladı**
İbrahim AL-MARASHI
- 48 **Şehirlerin Anası**
Taşkın ÖNEL

genc BİRİKİM

Yıl: 23 Sayı: 266

**Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü**
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yön.
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye -
ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
08.08.2024

Değerli Okuyucularımız/Yazarlarımız,
Yazılarınızı Times New Roman karakteriyle 12 punto büyüklüğünde yazılmış olarak, sayfanın sağ, sol, üst ve alt boşlukları 2,5 cm, satır aralığı: tek ve iki yana yaslanmış olarak göndermenizi; yazılarınızın en az 2 en çok 4 sayfa olmasını, yazınız 4 sayfadan fazla ise 2 veya daha fazla olarak bölümlenmiş şekilde göndermenizi rica ederiz.

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 550 (beşyüzelli) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir. Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 400 (dört yüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

Temsilcilikler:

Ankara : Satılmış Ediz, 0534 259 06 03
Bolu : Remzi Korkmaz, 0505 773 07 01
Erzurum: Kenan Akçıl, 0535 038 25 25
Gümüşhane-Köse: Furkan Pala, 0535 883 50 59
İstanbul: Nizamet Karakuşoğlu, 0552 239 60 67
Kayseri : Fatih Pala, 0535 245 31 93

web : <http://www.gençbirikim.net>
e-mail : gençbirikimdersisi@gmail.com

İsmail Heniye Şehit Edildi

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

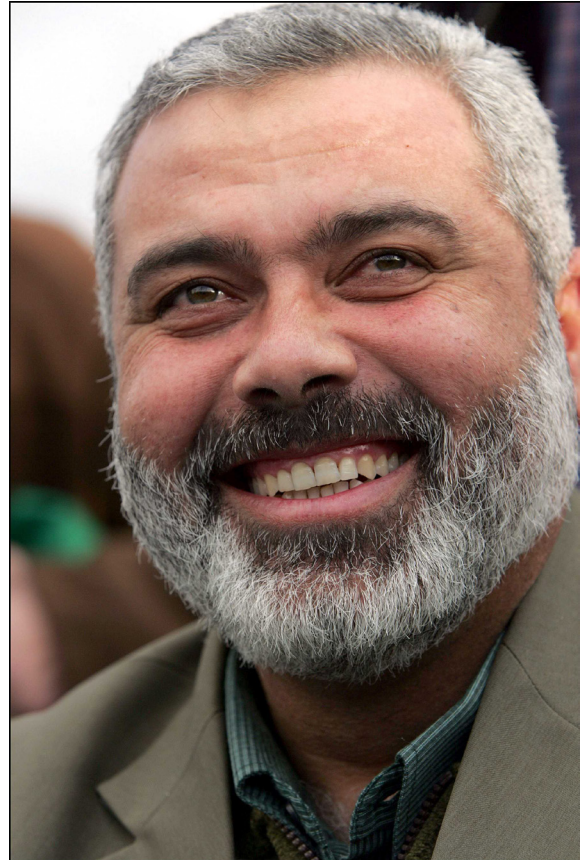
“Allah yolunda öldürülenlere ölümler, demeyin; hayır, onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz.” (Bakara, 2/154).

Allah’tan geldik, Allah’a döneceğiz; bu, mutlak ve değişmez ilahi bir hakikattir. Allah’ın yazdığından başkasının başımıza gelmeyeceği de bir başka değişmez hakikattir.

İslam’ın hükümlerinin yeryüzünde egemen kılınması, biz Müslümanlara Allah tarafından verilmiş bir görevdir. Bu görevi yerine getirmek için mücadele etmek, bu yolda şehit düşmek kadar önemlidir. Çünkü rabbimiz tarafından yeryüzünün imar edilmesi, ilahi adaletin yeryüzünde hâkim kılınması, fitnenin yeryüzünden yok edilmesi ve dinin bütünüyle Allah’a ait olması görevi, asla ertelenmeyecek, önemli ve kutsal bir görevdir. Zaten yaratılış amacımız olan küllüğü, ibadetin de anlamı budur.

Filistin toprakları, aslında bütünüyle Orta Doğu, halkı Müslüman olan ülkeler, insanlık dışı toplu katliamlara ve siyasi suikastlara 1948’den beri defalarca uğramıştır. Çok gerilere gitmeye gerek yok, 30 Temmuz akşamı Beyrut’ta gerçekleştirilen saldırı ve katliamın dökülen kanları bile kurumadan insanlık dışı

yeni bir katliam, İran’ın başkenti Tahran’da gerçekleştirilmiştir. *Hamas lideri İsmail Heniye*, üstelik Siyonist güçlerle savaş hâlinde olduğu

iddia edilen belki de tek ülke İran'da katledilmiştir.

Ne yazık ki İran, birçok önemli komutanı, bilim adamı hatta cumhurbaşkanı Reisi'nin bile katledildiği ama ciddi hiçbir adımın atılmadığı bir ülkedir. Sadece "Pişman edeceğiz, ağır bir yenilgiyle karşı karşıya bırakacağız" türü açıklamalarla halka umut vermenin dışında hiçbir şey yapılmamıştır. Nitekim yeni cumhurbaşkanı Mesut Pezeşkiyan da "İran İslam Cumhuriyeti; toprak bütünlüğünü ve şerefini savunacak, terörist işgalcileri korkakça eylemlerinden dolayı pişman edecektir."

açıklamasını yapmıştır. Bu tür tehditler; Ocak 2020'de Kasım Süleymani, Aralık 2023'te Devrim Muhafızları Ordusu Komutanı Razi Musevi, Nisan 2024'te Şam Büyükelçiliğinde üst düzey iki generalin katliamı, suikastlar esnasında ve sonrasında çokça duyduğumuz ama gereği yerine getirilmeyen açıklamalar olarak tozlu raflardaki yerini almıştır.

Aynı şekilde Mayıs 2024'te helikopter kazasında ölen -aslında öldürülen- cumhurbaşkanı İbrahim Reisi ve dışişleri bakanı Hüseyin Emir Abdullahiyan'ın sonrasında da benzer cümleler kurulmuştu. Kaza nasıl oldu, arkasında kimler var unutuldu, daha doğrusu unutturuldu.

Dolayısıyla geçmişten beri işlenen her katliamdan sonra "Bu sondur, iki devletli çözüm, ateşkes, barış..." gündeme çokça getirilmiştir. Ama 1948'den beri katliamlar, suikastlar bitmediği gibi ateşkes, barış teraneleri de gündemden düşmüş değildir. Oysa Siyonist İsrail, asla barış istemez çünkü barış, Siyonist terör devletinin sonunu getirir.

Beyrut olayı özellikle de İsmail Heniye katliamından işbirlikçi, hain Arap ülke yöneticileri; Kral Abdullah'tan Sisi'ye; M. b. Selman'dan M. b. Zayid Nehyan'a kadar hepsi sorumludur ve

Evet, şehitler ölmez.

Biz, inanıyor ve ümit ediyoruz ki İsmail Heniye, şehittir. Rabbimizin onu, şehitler kervanına katmasını temenni ediyoruz.

Bizlere düşen ise bu şehidin ve diğer şehitlerimizin dökülen kanlarıyla; bu katiller güruhuna, işbirlikçi hain ülke yöneticilerine gerekli dersi vermektir.

elleri kanlıdır. Siyonist katiller ve küresel küfür güçleri ne kadar sorumlu ise onlar da o kadar sorumludurlar.

Ayrıca öldürülen komutanlarının, siyasi liderlerinin sonrasında her defasında "vuracağız, kıracağız, pişman edeceğiz" diyen ama hiçbir şey yapmayan İran da Hizbullah da sorumludur.

Şimdi ise tedbirlerin en çok alındığı varsayılan bir tören için Tahran'da bulunduğu bir esnada, İsmail Heniye katledilmiştir. Üstelik tören binasına çok yakın -iddialara göre 130 metre uzaklıktaki- bir binada katle-

dilmiştir İsmail Heniye.

1 Nisan Şam'daki saldırıdan sonra 2 Nisan günü Hamaney, "Gerekli karşılığı vereceğiz. Onları cezalandıracağız." demişti. İran'ın 13 Nisan'da, adresi belli danışıklı dövüş dedikleri tarzda Siyonistlere karşılık verme şekli eleştirildiğinde de Hamaney dâhil İranlı yetkililer, "Bu iş, şu an sonuçlandı sayılır. Eğer İsrail bir hata daha yaparsa İran'ın karşılığı daha ağır olacaktır. ABD, bundan uzak durmalı." demişti.

Şimdiye kadar bu sözlerin gereği yapılmadı. Ama hiç olmazsa bu katliamdan dolayı İran'dan, İran'ın dinî lideri Hamaney'den, Siyonist düşmana hak ettiği "ağır bir karşılık" verilmesi bekleniyor. Hamaney, bu son olayla ilgili olarak "İsmail Heniye, ülkemizde katledildi, intikamını almak da bize düşer." açıklamasını yapmıştır. Bu tür açıklamaları çok dinledik. İran'dan istenen ve beklenen, Siyonist katillere ister kendi ister vekilleri kanalıyla ciddi, acıtıcı ve kritik hedeflere yönelik bir karşılık vermesidir.

Eğer böyle bir karşılık vermezse İran ve vekilleri, bölgede yüzüne bakacağı ve elini sıkacağı kendi mensupları da dâhil hiç kimse bulaamayacaktır. Ve bu, alınlarına sürülmüş kara bir leke olarak kalacaktır.

Ancak kendi başkentlerinde Hamas liderini koruyamayanlar, Siyonist İsrail'e ve destekçilerine karşı hiçbir şey yapamayacaklardır. Bilinmelidir ki korkunun ecele faydası yoktur. Siyonist katiller boş durmayacak, yeni yeni suikastlar ve katliamlar için planlar yapacaklardır. Siyonistlerin bu planları, sadece Filistinlilere ya da Araplara yönelik olmayacaktır. Adım adım herkese ve her ülkeye dokunacaklar ve o zaman da iş işten geçmiş olacaktır.

Ayrıca İran, şimdi ve hemen gerekli adımları atmaz ve Siyonist İsrail'e kendi ya da vekilleri kanalıyla hak ettiği bir karşılık vermezse bu durum, kendi sonunun başlangıcı olacaktır.

Aynı şekilde Nasrallah'ın, sadece sözde kalan ve ciddi hiçbir yanı olmayan "*Biz zaten Siyonistlerle savaş halindeyiz.*" demesinin bir anlamı yoktur. Merkezlerinde, Hamas'ın liderlerinden Salih Aruri katledildiğinde benzer konuşmalarla geçitirildi ve unutturuldu. Peki,

ya 30 Temmuz akşamı Genelkurmay Başkanı Hizbullah'ın ikinci adamı konumunda olan Fuad Şükrü'ye yönelik saldırıyı nasıl unutturacaklar? Eğer unutulur ya da unutturmaya çalışılırsa bilinsin ki Hizbullah'ın kendisi de unutulacaktır!

Bu katliamlardan; ticaretiyle, limanlarından gönderilen petrol tankerleriyle, devam eden diplomatik ilişkileriyle, Siyonist İsrail'e istihbarat sağlayan Kürecik'e rağmen sadece tehditler savuran, "*Karabağ'a, Libya'ya nasıl girdiysek oraya da gireriz.*" diyen Türkiye sorumlu değil mi? Karabağ'a, Libya'ya ya da Siyonist İsrail'e girme tehdidini savurmadan önce limanlarını kapatması; siyasi, iktisadi ve askerî bütün ikili ilişkileri kesmesi, Kürecik'in kapılarını kilit vurması gerekiyor mu? Bunları yapmayan Türkiye'nin Karabağ'ı ya da Libya'yı örnek vermesi, daha önce olduğu gibi sadece lafta kalacaktır. Ama sorumluluktan asla kurtulamayacaktır.

Evet, şehitler ölmez.

Şehitlik, rabbimiz nezdinde büyük bir makamdır, elbette bunlar doğrudur ve rabbimizin emirleridir. Ama şehitlerin, şehit edilmiş amaçlarının gerçekleştirilmesi, geri kalanlara bir yük, bir mükellefiyet olarak miras kalmaktadır. Bunun gereğini, halen yaşayanlar yerine getirmek zorundadırlar.

Dolayısıyla yapılması gereken iki şey var: Biri susmak ve teslim olmak, diğeri ise topyekûn mücadele etmek.

Susmak ve teslim olmak; bırakın bir Müslüman'a, akli başında olan vicdan sahibi hiçbir insana yakışmaz.

O hâlde yapılması gereken, her hâlükârda ve her vesileyle mücadele etmektir. Vicdan sahiplerinin, özellikle de Müslümanların yaşadıkları her ülke, Siyonistlere ve destekçisi ülkelere dar edilmelidir. Şu ana kadar yapılan hiçbir eylem Siyonistlere geri adım attır(a) mamıştır. Bu, düşünülmeli ve "Yeni neler yapılabilir?" üzerinde kafa yorulmalıdır. Dolayısıyla sadece eylemlerle yetinilmemelidir. Kendimizi

kandırmayalım, karşımızda insanlıkla, insani değerlerle hiçbir şekilde ilgisi olmayan Siyonist katiller ve Gazze'de işlenen bunca katliama rağmen meclislerinde alkışlayan katiller güruhu bulunmaktadır. İnsanlıktan nasibi olmayan bu katiller güruhu na, sözün hiçbir anlamı yoktur. Siyonistlerin ve küresel emperyal güçlerin andığı tek şey, *güçtür*. Güç kullanılmadan bu katiller güruhuna geri adım attırmak mümkün değildir.

Evet, şehitler ölmez.

Biz, inanıyor ve ümit ediyoruz ki *İsmail Heniye*, şehittir. Rabbimizin onu, şehitler kervanına katmasını temenni ediyoruz.

Bizlere düşen ise bu şehidin ve diğer şehitlerimizin dökülen kanlarıyla; bu katiller güruhuna, işbirlikçi hain ülke yöneticilerine gerekli dersi vermektir.

Biliyor ve inanıyoruz ki "**Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmeyecekti.**" (Tevbe, 9/51)

Siyonist İsrail Barış da İstemez İki Devletli Çözüm de

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Siyonist İsrail,¹ Filistin devletinin kurulmasını öngören iki devletli çözümü, mecliste yapılan oylamada reddederek böyle bir devletin kurulmasına izin verilmeyeceğini ilan etmiştir. Oysa Siyonist İsrail'in bu ilanı, malumu ilamdan başka bir şey değildir. Zaten

1 Yahudilik öğretisi, ötekileştirdiği insanlar için "goy" tabirini kullanır. Tahrif edilmiş Tevrat'ta da bolca geçen bu kelime; Arap, İngiliz, Kürt, Türk, Fransız, Hindu fark etmeksizin İsrailoğulları dışındaki tüm insanları tavsif etmek için sarf edilir. Goy ifadesinin çoğul şekli olan Goyim, Talmud kaynaklı Yahudi inancına göre aslı hayvan olan insan demektir. Nitekim Yahudiliğin biricik Tanrısı Yahve (Yehova), Yahudi ırkını özene bezene yaratmış, ardından da onlara la-yıkıyla kölelik etsinler diye Goyim'i yaratmış. Bundan ötürü gerçek insanlar sadece ve sadece Yahudilerdir. Uzun lafın kısası tüm Goyimler yani Yahudi olmayanlar, -bunların Müslüman, Hristiyan, Budist, ateist olması fark etmez- Yahudilere hizmet etmek için yaratılmışlardır. Yahudilerin savunma bakanı Gallant da kendisini tarif edercesine "İnsansı hayvanlarla savaşıyoruz ve ona göre hareket edeceğiz." sözleri de bu sapık inançtan kaynaklanmaktadır. Daha geniş bilgi için bkz. <https://www.habervakti.com/goyim-asli-hayvan-olan-insan#>

Dolayısıyla Yahudi'nin Siyonist olanı ya da olmayanı yoktur. Çünkü Kur'an-ı Kerim, Yahudileri Siyonist olan ya da olmayan diye ayırmıyor. Onların -Hristiyanlar da dâhil olmak üzere- hiçbirini dost edinmeyin, buyuruyor (Maide, 5/51-52).

Siyonist İsrail, Filistinlilerle barış yapmayı, dolayısıyla da işgal ettiği topraklarda bir Filistin devletinin kurulmasını hiçbir zaman kabul etmemiştir. Çünkü bu toprakların, kendilerine tanrı tarafından 'vadedilmiş topraklar (arz-ı mevut)' olduğuna, bu toprakların yegâne sahibinin de kendileri olduğuna inanmaktadırlar.

Siyonist İsrail, Filistinlilerle barış yapmayı, dolayısıyla da işgal ettiği topraklarda bir Filistin devletinin kurulmasını hiçbir zaman kabul etmemiştir. Çünkü bu toprakların, kendilerine tanrı tarafından 'vadedilmiş topraklar (arz-ı mevut)' olduğuna, bu toprakların yegâne sahibinin de kendileri olduğuna inanmaktadırlar. Dolayısıyla bu toprakları, Filistinliler dâhil hiç kimseye paylaşmayı -kendi istekleriyle- asla kabul etmeyeceklerdir. Bu nedenden ki bu topraklarda 1948'den bu

yana işgalle, katliamla ve sürgünle etnik temizliğe çalışmışlardır. Ama bugüne kadar küresel işgalci güçlerin de yardımlarına rağmen Filistinlileri, başka ülkelere tehcir etmeye güç yetirememişlerdir. 7 Ekim'de *Aksa Tufanı* bir daha göstermiştir ki sadece Siyonist İsrail değil, bütün gücüyle destek olan emperyal küfür güçlerine hatta bölgedeki işbirlikçi yönetimlerin gizli ve sessiz yardımlarına rağmen, bunu asla gerçekleştiremeyeceklerdir. Çünkü karşılının

da, Siyonistlerin hayatı sevdiği kadar dünyayı ve içindekilerini elinin tersiyle iterek şehadeti seven -bir avuç da olsa- yiğit Filistinli Müslüman bulunmaktadır. Eli kanlı katil Menahem Begin'in² de dediği gibi "*Ölümden korkmayan bu insanlar, ne ile ve nasıl korkutulabilir ki?*" Nitekim Siyonist güçler, Gazze'de 7 Ekim'den beri işlenen bunca katliama, soykırıma, arka- larındaki küresel güçlere rağmen Hamas'a, Kassam Tugaylarına boyun eğdirememişlerdir. Hatta dünya kamuoyu nezdinde Siyonistler lanetlenirken Hamas, Kassam Tugayları destek görmüşlerdir.

Siyonistler Filistinli Mültecilerin Dönmesini Asla Kabul Etmez

Siyonist terör devleti, Filistin'in bağına bir hançer gibi saplandığı ilk günden itibaren mültecilerin yurtlarına dönmesi ya da iki devletli çözüm için BM'nin aldığı kararların hiçbirine uymamıştır. Siyonist İsrail'in gerçekleştirdiği her katliam ve işgal, yanına kâr kalmıştır. Nitekim bunca karara rağmen 7 Ekim'den bu yana Gazze'de ve Filistin'in diğer bölgelerinde, dünyanın çeşitli bölgelerinde gerçekleştirilen eylemlere ve uluslararası bazı kurumların bağlayıcı kararlarına aldırış edilmeden insanlık dışı vahşet, soykırım devam ettirilmektedir. BM'nin Aralık 1948'de aldığı 194 sayılı kararla, ayrıca Kasım 1967'de 242 sayılı kararla Siyonistlerin işgal ettikleri yerlerden çekilmeleri ve Filistinli mültecilerin geri dönüşüne izin verilmesi istenmiş ancak bugüne kadar ne bu kararlar ne de sonraki yıllarda alınan kararlar uygulanmıştır. Çünkü uygulama durumunda olan kurumlar, küresel işgalci güçlerin tetikçiliğini yapmaktadır. Böyle olmasaydı üzerinden şu kadar zaman geçmesine rağmen Siyonist İsrail, hem işgalde hem de Filistin'i Filistinlisizleştirmede bu kadar

2 Menahem Begin, Beyaz Rusya Yahudilerinden olup eli kanlı bir Siyonist'tir. Filistin topraklarında kanlı eylemleri gerçekleştiren Irgun terör örgütünün liderlerindendir. Parti kurmuş, bugünkü Likud Partisinin temellerini o dönemlerde atmıştır. Menahem Begin için İsrail halkının vatani, Akdeniz'den Ürdün'e dek uzanan topraklardır. Bu nedenle, Filistin topraklarında bir Filistin devletinin kurulmasına, BMGK'nin 1967 Kasım tarihli 242 sayılı kararına da karşı çıkmıştır. 1977'de başbakan olmuş, Temmuz 1977'de ABD başkanı Jimmy Carter'la, Kasım 1977'de Kudüs'te Enver Sedat'la görüşmüştür. Lübnan'da, Suriye'de ve Filistin'de başbakanlığından önce de sonra da meydana gelen birçok katliamın ve işgalin önde gelen sorumlularındandır.

başarılı olabilir miydi? BM vb. uluslararası kurumlar da en az Siyonist İsrail kadar sorumlu ve elleri kanlıdır.

Peki, Siyonist İsrail'in iki devletli çözümü kabul etmeyeceği bilinmesine rağmen, başta Türkiye olmak üzere bazı ülke yönetimleri, neden hâlâ iki devletli çözümü gündeme sürekli getirmeye çalışmaktadırlar? Bunu anlamak mümkün değildir! Oysa onlar da biliyorlar ki Siyonist İsrail, bu çözümü kendi iradesi ile asla kabul etmeyecektir. Çünkü *Siyonistleri durdurabilecek tek şey, sadece güçtür*. Siyonist güçlerin bu tavrı biliniyor olmasına rağmen, ikili devlet çözümünü gündeme sürekli getirmelerinin nedeni dostlar alışverişte görsünden öte bir şey değildir. Ama pratiği hiç olmayan bu söylemle, bir yandan kendi kamuoylarını oyalamış oluyorlar; diğer taraftan da sanki Siyonistlere karşı Filistinlilerin yanında imiş gibi bir hava oluşturuyorlar. Ne yazık ki söylem bazında karşı çıkanlar da sessiz kalanlar da bu tavırları ile Siyonistlerin ekmeğine yağ sürerek Filistin'in tamamının yavaş yavaş işgaline destek olmaktadır. Oysa pratiği olmayan bu söylemin yerine yapmaları gereken -eğer samimi iseler- güç kullanmaya cesaret edemeyeceklerine göre, *Siyonist İsrail'e karşı en azından farklı ama net bir tavır takınmaları ve ilişkileri bütünüyle kesmeleridir*. Ancak üzümlük söyleyelim ki bu cesaret ve kararlılık, ne Türkiye'de ne de bölgenin diğer ülkelerinde vardır. O zaman bu söylemlerinin; Filistin yanlısı olan kendi halklarının gazını almak, onları teskin etmek ve bir şeyler yapıyorlar imajını vermekten başka hiçbir anlamı da yoktur.

Bölge Ülkelerinin Yönetimleri İhanet İçerisindedir

Siyonist İsrail'in bu kadar vahşileşmesinin ve Filistin'in tamamına yakınına işgal etmesinin en önemli nedeni, bölge ülkelerinin İsrail yanlısı tutum içerisinde olmalarıdır. İhanet anlamına gelen bu tutumun *ilk halkasını*, Ürdün oluşturmuştur. Ürdün'ün ihaneti 1948'den itibaren Kral I. Abdullah³ döneminde başlamış ve

3 Kral Abdullah, Ürdün'ün ilk kralıdır. Abdullah, ihanetinden dolayı öldürülmüş; yerine Talal Bin Abdullah (20 Temmuz

26 Eylül 1994'te imzalanan Akabe Antlaşması ile de resmîleşmiştir. Aslında Ürdün -İngiltere tarafından- kur(dur)ulduğundan beri bölgedeki ihanetini, pervasızca devam ettirmektedir.

İkinci ihanet ise bölgenin amiral gemisi konumunda olan Mısır tarafından gerçekleştirilmiştir. Çağın Firavun'u olarak da adlandırılan Cemal Abdünnasır'ın yerine geçen Enver Sedat'ın 20 Kasım 1977'de Siyonist İsrail'i ziyareti ve sözde meclisi Knesset'te yaptığı konuşma ile başlamıştır. Camp David anlaşması ile Mısır devlet başkanı Enver Sedat ile Siyonist İsrail başkanı Menahem Begin arasında 12 gün süren gizli pazarlıkların sonunda 17 Eylül 1978'de, ABD Başkanı Jimmy Carter'in gözetiminde görüşmeler alenileşmiş ve 26 Mart 1979'da da sözde barış antlaşması imzalanmıştır.⁴ Böylece işgalci İsrail'i devlet olarak tanıma ihanet hal-kasına, Enver Sedat'ın⁵ başında olduğu Mısır da eklenmiştir.

Asıl ihanet ise Yaser Arafat tarafından işlenmiştir. Çünkü 1959'da el-Fetih, 1964'te Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) kurulmuş, Arafat da 1969'da FKÖ'nün başına geçmiştir. El-Fetih'in, FKÖ'nün dolayısıyla Yaser Arafat'ın asıl amacı; Filistin topraklarını, Siyonist işgalinden tamamen kurtarmaktı. Yani Siyonist devleti Filistin topraklarından bütünüyle def etmekte. Bu nedendir ki FKÖ, BM'nin 1967'de aldığı 242 sayılı kararı kabul etmemiştir. Çünkü bu kararı kabul etmek, Siyonist İsrail'in varlığını kabul etmek anlamına gelecekti. Ancak bu durum, çok uzun sürmemiş ve 8 Aralık 1987'de *Birinci İntifada*'nın başlaması ve akabinde de HAMAS'ın (Harakat al-Muqawama al-İslamiya: İslami Direniş Hareketi) kurulması üzerine Ara-

fat, tedirgin olmuş ve ayağının altındaki zeminin kaymakta olduğunu görmüştür. Bu nedenle, alelacele 15 Kasım 1988'de -muhatap bile alınmamasına rağmen- bağımsız Filistin devletini ilan etmiş ve 13-14 Aralık tarihlerindeki konuşmalarıyla, İsrail'e "*barış ve güvenlik içinde var olma*" hakkını veren Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 242 sayılı kararını kabul etmiş ve "*devlet terörizmi de dâhil olmak üzere her türlü terörizmi*" reddettiğini açıklamıştır. Arafat'ın bu sözleri, Filistin Kurtuluş Örgütünün ana amaçlarından biri olan Siyonist İsrail'in yok edilmesinden vazgeçtiğini göstermiştir.

Bu çabalarına rağmen Arafat, Filistin adına yapılan görüşmelerde muhatap bile alınmamış ve Siyonist İsrail ile gerçekleştirilen ilk görüşme; İspanya'da, ABD ve SSCB tarafından desteklenen Madrid Konferansı adı altında 30 Ekim 1991 tarihinde başlamış ve üç gün sürmüştür. Konferansın amacı; İsrail ile Filistin, Suriye, Lübnan ve Ürdün'ün de içinde bulunduğu Arap ülkeleri arasında bir barış süreci başlatabilmektir. Ancak bu görüşmede bir sonuç alınamamıştır.⁶ İkinci görüşme, İsveç'in başkenti Oslo'da yapılmıştır. Bu görüşmelerin sonucunda, 13 Eylül 1993'te, Beyaz Saray'da Bill Clinton'un şahitliğinde FKÖ lideri Arafat ve İsrail başbakanı Siyonist İzak Rabin tarafından imzalar atılmıştır. Bu görüşmede, Siyonist İsrail askerlerinin aşamalı olarak Batı Şeria ve Gazze'den çekilmesi, 5 yıllık geçiş döneminde '*Geçici Filistin Özerk Yönetimi*' kurulması karara bağlanmıştır.⁷

Antlaşmayı imzalayan İzak Rabin, 4 Kasım 1995'te fanatik bir Yahudi tarafından öldürülmüş ve 5 yıllık süre 4 Mayıs 1999'da dolmasına ve üzerinden şu kadar zaman geçmiş olmasına rağmen Filistin devleti kurulmadığı gibi, aslında

1951-11 Ağustos 1952) geçmiştir. Talal Bin Abdullah'ın yerine 16 yaşındaki oğlu Hüseyin Bin Talal (11 Ağustos 1952-7 Şubat 1999) geçti. Kral Hüseyin'in ölümüyle de halen krallık görevini yerine getiren II. Abdullah Bin Hüseyin geçmiştir. Şerif Hüseyin'den beri bu aile, Müslümanların aleyhine faaliyet göstermiş, ihanet içerisinde olan bir ailedir.

4 Bu antlaşmadan dolayı Arap ülkeleri ve Filistin Kurtuluş Örgütünün (FKÖ) Mısır'a tepkisi, çok sert olmuştur. FKÖ lideri Yaser Arafat, "Bırak istediklerini imzalasınlar, sahte barış uzun sürmez." ifadelerini kullanmış ve ardından Enver Sedat "hain" ilan edilmiştir.

5 Enver Sedat, bu ihanetin bedelini 6 Ekim 1981'de canıyla ödemiştir. Bu suikast, Mısır İslami Cihat mensubu Teğmen Halid el-İslambuli ve arkadaşları tarafından, bir tören esnasında gerçekleştirilmiştir.

6 Madrid Konferansı'nın önemli maddeleri şöyleydi: 1. Madrid Konferansı BM Güvenlik Konseyinin 242 ve 338 no'lu kararlarına (barış karşılığında topraklardan çekilme) dayanarak adil, sürekli ve kapsamlı bir barış çağrısında bulunmaktadır. 2. Silahların kontrolü, ekonomik gelişme, su, mülteciler ve çevre konularında iki taraflı görüşmelerin başlatılmasını öngörmektedir. 3. Filistinliler için geçici kendi yönetimleri ile başlayan ve sürekli kendi yönetimleri ile sonuçlanacak iki aşamalı görüşme kavramının oluşturulmasını kararlaştırmaktadır (Filistin Ortadoğu'da Bitmeyen Varoluş Mücadelesi, İHH Yayınları, tarihsiz, s. 75).

7 Kudüs'ün İşgalindeki İhanetler Zinciri, daha geniş bilgi için bkz. <http://www.gebisdem.com/dogu-kudus-filistinini-bas-kentidir/>

Filistin devletinin üzerinde kurulacağı işgal edilmedik toprak bile kalmamıştır. Çünkü Siyonist İsrail; bütün görüşmelere, BM'nin kararlarına rağmen işgaline devam etmiş ve onlarca yeni yerleşim yeri açarak işgalcileri yerleştirmiştir. Bu yerleşim yerleri, BM ve diğer uluslararası kurumların kararlarına rağmen ve çoluk çocuk demeden on binlerce masum Filistinli katledilmesi pahasına oluşturulmuştur. Siyonist İsrail, kınamalara ve kararlara aldırmadan hedefinden - *arz-ı mevuttan*- asla vazgeçmemiştir. İrkçı Siyonist güçlerin amacı, sadece Filistin'i ele geçirmek değil, batıl inançları gereği ayak bastıkları her yeri işgal ederek bu ralarda yaşayan halkları köleleştirmektir.

Bunu anlamayan, basiretsiz Arafat ise ömrünün kalan bölümünü, İsrail ve ABD'nin, kendi kurduğu '*devletçisi*' tanıması için geçirmiştir. Aslında bu, Arafat'ın Siyonist İsrail'in '*arz-ı mevut*'⁸ politikasını anlamadığını göstermektedir. Zehirlenerek öldürüldükten sonra yerine geçen Mahmut Abbas da aynı politikayı devam ettirmiştir. Hatta Mahmut Abbas, daha da ileri giderek kurulacak Filistin Birlik Hükümetinde İsrail'i açıkça tanımayan herhangi bir bakanın atanmasını kabul etmeyeceğini duyurmuştur.⁹ Bu politika nedeniyle Hamas'ın, 2006 seçimlerinde tek başına iktidar olacak kadar milletvekili çıkarıp hükümeti kuracak bir güce kavuşmasına rağmen, Siyonist İsrail ve ABD ile birlikte hareket edip bu başarıyı tanımamış, Filistin'in, *Batı Şeria* ve *Gazze* olarak ikiye bölünmesine neden olmuştur.

Hamas'ın şimdiki siyasi lideri İsmail Heniye ise 7 Aralık 2017'de "*Araplar ve Müslümanlar, merkezinde Kudüs'ün olduğu bu yol ayrımından geçiyor.*" diyerek "*Kudüs birdir. Doğusu ya da batısı diye bir şey yok. Kudüs, Filistin devletinin Arap, Filistinli ve İslami başkentidir.*" dedikten

8 Kurulacak Siyonist devletin sınırları, muharref Tevrat'ta şöyle belirtilmektedir: "Ayak tabanınızın bastığı her yer sizin olacak. Sınırsız çölden, Lübnan'dan, ırmaktan ve Fırat Irmağı'ndan garp denizine kadar olacaktır. Önünüzde kimse duramayacak, Allah'ınız rab ise söylediği gibi dehşetinizi ve korkunuzu ayak basacağınız bütün diyar üzerine koyacaktır." Daha geniş bilgi için bkz. <http://www.gençbirikim.net/israil-siz-filistine-dogru/>

9 <https://turkish.aawsat.com/2017/10/article55363429/ab-bas-yeni-filistin-hukumeti-israili-taniyacak>

sonra "*Ben bugün Filistin'in de bir olduğunu ve denizden ırmağa kadar birleşmiş olduğunu söylüyorum. İki devlete ya da yapıya bölünemez. Filistin ve Kudüs bizimdir. İşgalin meşruluğunu ve İsrail'in başkente sahip olmak için Filistin topraklarındaki varlığını tanımıyoruz.*"¹⁰ diyerek bu kararlığı bir daha göstermiştir.

Siyonist İsrail İki Devletli Çözümü Reddetti

Siyonist İsrail, işgal ettiği topraklarda *Filistin* diye bir devletin varlığını hiçbir zaman kabul etmemiştir. Şimdiye kadar bunu, işgalleri ve katliamları ile göstermiş, şimdi ise bunu açıktan ilan etmiştir. Dolayısıyla tuhaf olan bir durum yoktur. Bu tavırlarını açığa çıkaran ise 18 Temmuz 2024'te işgalci terör devletinin eski adalet bakanı Gideon Saar'ın "Yeni Umut Partisi" ve "Birleşik Sağ Partisi" tarafından verilen "*Filistin devletinin kurulmasına karşı çıkan*" önergesi olmuştur. 18 Temmuz'da mecliste yapılan oylamada bu önerge, 9'a karşı 68 oyla kabul edilmiştir. Böylece Siyonist işgalci devlet bu kararla, bugüne kadar katliam ve işgalleri ile devam ettirdiği asıl amacını, BM'nin kararlarına rağmen açığa vurmuştur. Bu karar üzerine Hamas'tan yapılan açıklamada, "*Siyonist Knesset'te Filistin devletinin kurulmasına karşı çıkan önergenin kabul edilmesi, Filistin topraklarında hiçbir meşruiyeti olmayan işgalci bir tarafın verdiği geçersiz bir karardır.*" ifadeleri kullanılmıştır. Ayrıca: "*Filistin halkımızın, Siyonist terör hükümetinin kendisine karşı yürüttüğü faşist imha savaşı karşısında direnişini, mücadelesini ve meşru savunmasını sürdüreceğini teyit ediyoruz. Bu karar, uluslararası topluma bir meydan okuma mesajı ve BM Genel Kurulunun Filistin'e, BM'ye tam üyelik verilmesini destekleyen kararlarının hafife alınması anlamına geliyor.*" denmiştir.

Aslında başkenti Doğu Kudüs olan iki devletli çözüm isteyenler; kukla, laik ve silahsızlandırılmış, başında da azgın Siyonist ve BAE'nin -daha doğrusu Kushner'in-¹¹ tetikçisi Muham-

10 <https://tr.sputniknews.com/ortadogu/201712071031299238-hamas-haniye-intifada/>; <http://www.milligazete.com.tr/haber/1437483/haniye-batiye-dogu-kudus-yok-tek-kudus-var>

11 Jared Kushner, Trump'ın damadı ve başdanışmanı; Suu-

med Dahlan'ın¹² olduğu bir hükümet istemektedir. Eğer İzzeddin el-Kassam Tugayları, 7 Ekim'de Aksa Tufanı'nı başlatmamış olsaydı bu kukla devlet, Türkiye'nin garantörlüğünde kurulacaktı. Bu plan, Yeni Delhi'de G20 zirvesinde karara bağlanmıştı. İsrail cumhurbaşkanı, Ankara'ya bunun için gelmişti. Erdoğan, ABD'de BM Genel Kurulunda Netanyahu ile bunun için buluşmuştu. Netanyahu Ankara'ya gelecek, Erdoğan da Kudüs'e gidecekti. Türkiye, bu barış planının mimarı ve garantörü olacaktı. Ne de olsa Erdoğan, Büyük Orta Doğu Projesi'nin (BOP) eş başkanıydı. Bu plan çerçevesinde Hamas yetkilileri, Ankara'da FKÖ temsilcileri ile bir araya getirilmişti. Kurulacak devlet, FKÖ'nün kuracağı devlet olacaktı.

di veliahdı Muhammed Bin Selman'ın, BAE'nin veliaht prensi Muhammed Bin Zayed'in ve tetikçi Muhammed Bin Dahlan'ın yakın dostudur. Katar krizi sonrasında M. Bin Selman'ın veliaht olmasında ve Suudi'de başlayan değişimde etkili olan isim. Aynı zamanda Ağustos 2020'de başlayan İbrahim anlaşmalarının kilit ismi de yine bu Siyonist'ti. Jared Kushner, Yahudi bir aileye mensup olup Netanyahu'nun yakın dostudur. Netanyahu'nun ABD ziyaretinde Kushner ailesinin evinde kaldığı hatta damat Kushner'in odasında uyuduğu bilinmektedir.

12 Dahlan'ın, Yaser Arafat'ı zehirlediği iddia edilmiştir. Orta Doğu'nun "karanlıklar prensi" olarak adlandırılan Dahlan, FETÖ ile ilişkili olup Türkiye'de 15 Temmuz darbe girişimininde de etkin rol oynamıştır.

Gazze'deki Hamas üyeleri, tehcir edilecekti. Türkiye'ye, 1 milyon Gazzelinin gelmesi bekleniyordu. El-Kassam, tasfiye edilecekti. Diasporadaki Filistinlilerin geri dönüşü de yoktu bu planda. Abbas gönderilip Dahlan'ın başkanlığında, silahtan arındırılmış bir Filistin kurulacaktı. Hatta barış görüşmeleri sırasında Filistin devleti için; Lübnan, Suriye, Ürdün ve Sina'dan toprak talep edilecekti. Bugün İsrail işgali içindeki Filistinli öbeklerin bu yeni topraklara iskânı da söz konusu idi.¹³ 7 Ekim Aksa Tufanı, Filistin halkına rağmen, Filistin topraklarını Siyonistlere peşkeş çekenlere, unutamayacakları iyi bir ders vermiştir.

Sonuç olarak İsrail'in iki devletli çözümü kabul etmesi, arz-ı mevut hedefi ve Siyonistlerin umutlarını yok etmesi anlamına gelecektir. Çünkü

1. 1948'den beri yurtlarından zorla çıkarılan ve çeşitli ülkelerde yaşamak zorunda bırakılmış 6-7 milyon civarında Filistinli mülteci bulunmaktadır. Siyonist İsrail, BM'nin Aralık 1948'de aldığı 194 sayılı kararı bugüne kadar uygulamadığı gibi, bugünden sonra da asla uygulamayacaktır. Çünkü bu mültecilerin dönmeleri gereken yerlere, yüz binlerce Yahudi yerleştirilmiştir. 242 sayılı BM kararına göre Doğu Kudüs, Gazze ve Batı Şeria'nın Filistin'e bırakılması gerekirken bugün buraların tamamına yakını işgal altındadır. Siyonist İsrail'in, buralarda yaşayan Yahudileri çıkartması mümkün değildir. Bugün 300 binden fazla Yahudi, Batı Şeria'da, 200 binden fazla Yahudi de Doğu Kudüs'te -aslında Filistinlilere ait topraklarda- işgalci olarak yaşıyor. Batı Şeria'nın %42'si şu anda fiilî olarak Yahudilerin kontrolü altında. Buna, Siyonist İsrail'in istediği zaman güvenlik çemberine alabileceği yerleri dâhil etmiyoruz. Bu şartlarda diyelim ki barış imzaladınız. Bir Filistin devleti kurulacak; peki, nerede kurulacak? %42'sini işgal ettiğiniz bir yerde nasıl böyle bir devlet kurabilirsiniz? 500-600 binden fazla kişiyi kısa vadede çekmek mümkün değil, uzun vadede de mümkün

13 Abdurrahman Dilipak ile yapılan "Başkenti Doğu Kudüs Olan Filistin Devleti Tuzaktır" başlıklı röportaj için bkz. <https://www.timeturk.com/gundem/dilipak-uyardi-baskenti-dogukudus-olan-filistin-devleti-tuzaktır/haber-1789746>

görünmüyor.

2. Doğu Kudüs'ün statüsü meselesi de Siyonist İsrail'in barışa yanaşmasını engellemektedir. Çünkü BM'nin 242 sayılı kararı, Siyonist İsrail'in 1967'den önceki sınırlara çekilmesini ve başkenti Doğu Kudüs olan bir Filistin devletinin kurulmasını öngörmektedir. Siyonist İsrail, 1967'den bu yana bu kararı kabul etmemiş ve uygulamamıştır. 8 Haziran 1967'de, Doğu Kudüs'ü idari olarak kendisine bağlamıştır. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu ise Siyonist İsrail'in yetki alanının geçersiz olduğunu söylemiştir. Siyonist İsrail, ısrarını devam ettirecek 1980'de Knesset, "Kudüs Yasası'nı" İsrail

Temel Yasası'na ekleyip Kudüs'ün *tam ve birleşik* olarak *İsrail'in başkenti* olduğunu deklare etmiştir. Bu yeni kanunla, Doğu Kudüs resmen, Siyonist İsrail tarafından ilhak edilmiştir. BM üye devletlerinin ve uluslararası örgütlerin çoğu İsrail'in, 1967'de Altı Gün Savaşı'yla Doğu Kudüs'ü kontrol altına almasını, 1980'de yürürlüğe koyulan ve Kudüs'ün bir bütün olarak İsrail'in başkenti olduğunu öngören Kudüs Yasası'nı tanımamaktadır. Siyonist İsrail, BM'nin diğer kararlarında olduğu gibi, Doğu Kudüs ile ilgili kararını da kabul etmemiştir. Filistin devleti ise Doğu Kudüs'ü başkent ilan etmiştir. Siyonist İsrail, diğer konularda olduğu gibi, Kudüs konusunda da Uluslararası kuralları

yok saymaktadır. Siyonist İsrail'in Kudüs konusundaki bu ısrarı, BM'nin öngörmüş olduğu ikili devlet formülünü çıkmaza sokmaktadır. Dolayısıyla da barış mümkün olmamaktadır.

3. Yahudi yerleşim yerlerinin genişletilmesi, işgalin ilk gününden itibaren ara verilmeksizin devam etmektedir. Siyonist İsrail'in yerleşim yerleri oluşturmadaki amacı, aslında bütünüyle Filistin'i Yahudileştirmektir. Bugün Doğu Kudüs'te, Batı Şeria'da yüzlerce yerleşim biriminde 600 binden fazla Yahudi yerleşimci için konutlar yapılmış ve bu sayı yeni yerleşim yerleriyle birlikte gittikçe artmaktadır. Siyonist İsrail yönetimi istese bile Siyonistleri bu yerleşim yerlerinden çekmekte zorlanacaktır. Nitekim Siyonist İsrail, Altı Gün Savaşı'nın ardından yoğun olarak doldurduğu yerleşim bölgelerini iki kez boşaltmıştır. İlk olarak Camp David görüşmelerinin ardından İsrail ve Mısır arasında 1979'da, Washington'da imzalanan barış anlaşması uyarınca İsrail, Sina Yarımadası'ndaki 18 yerleşim birimini 1982'de boşaltmıştır. Siyonist İsrail askerleri, Yamit'teki yerleşimcileri zorla tahliye etmiştir. Bu girişim, Yahudi yerleşimciler tarafından tepkiyle karşılanmış ve Siyonist İsrail Savunma Kuvvetleri (IDF), söz konusu bölgeleri zor kullanarak boşaltmaya çalışmıştır.

İkinci boşaltma ise Siyonist İsrail'in 2005'teki 'Tek Taraflı Geri Çekilme' planıyla Gazze Şeridi'ndeki yerleşim bölgelerinde olmuştur. Ağustos 2005'te başlayan girişimle, bölgedeki tüm İsrail vatandaşları ve güvenlik güçleri geri çekilirken sürecin tamamlanması, 12 Eylül 2005'te mümkün olabildiği. Çekilme planı, İsrail kamuoyunda büyük tepkilere yol açmış ve silah zoruyla bölgeyi terk etmeye zorlanan yerleşimcilerin sert direnişiyle karşılaşmıştır.

Sonuç olarak *Siyonist İsrail, barıştan anlamaz. Siyonistler ve destekçisi güçler, bir tek şeyden anlar, o da güçtür.* Bu güç olmadan yapılan görüşmeler, sadece Siyonistlere fırsat ve yeni işgaller için zaman kazandıracaktır. Aksa Tufanı sonrasında ateşkes konusunda yapılan sayısız ve sonuç vermeyen görüşmeler de bunu göstermektedir. Üstelik bu tür görüşmeler, Siyonist İşgalci İsrail'i anlamamak anlamına gelir.

Buna ise hiç kimsenin hakkı yoktur. Çünkü bu; katledilen, yurtlarından sürülen, zindanlara atılan, işkencelere tabi tutulan binlerce, milyonlarca Filistinliye ihanet olur. O hâlde yapılacak bir tek şey var, o da ne pahasına olursa olsun Siyonist işgalci İsrail'i ve onun destekçisi ülkeleri bu topraklardan kovmak için mücadele etmektir. Bunun dışında başka bir yol da yoktur.¹⁴

Bu mücadeleyi, bugün İzzeddin el-Kassam Tugayları vermektedir. Bütün küresel küfür güçlere ve bölgedeki hain, işbirlikçi, uşak ruhlu yönetimlere rağmen, 7 Ekim'den beri bu topraklarda çok az rastlanan tarzda bir mücadele verilmektedir. Üstelik yokluk ve yoksunluğa ve karşılarında insanlıkla ilgisi olmayan emperyal güçlerin ölüm kusan imkânlarına rağmen, destansı bir mücadele verilmektedir. Bölge ülkelerinin kimi yöneticileri sadece konuşurken kimileri de aba altından sopa göstermelerine ve harekete geçmemelerine rağmen bu mücadele yürütülmektedir. *Lübnan Hizbullah'ı* ise Siyonist İsrail'in en kritik bölgelerinin sadece dronlarla tespitini yapmakla meşgul. Ne yazık ki 7 Ekim'den beri kendisinden beklenen tavır, üst düzey komutanları öldürülmesine rağmen ortaya koyabilmiş değildir!

Bu mücadelede farklı tavır sergileyen, *Yemen'deki Husiler*dir. Siyonistlerin kalbi mesabesindeki Tel Aviv'e ilk saldırıyı gerçekleştiren de yine Husiler olmuştur. Husiler, Kızıldeniz ve Babu'l-Mendeb Boğazı'nda Siyonistlerle bağlantılı gemilerin geçmesini engelleyerek Siyonist İsrail'i ticari anlamda zor durumda bırakmışlardır. İşgal topraklarında ve önemli liman kenti olan Eilat'ta ticaretin %85 civarında azalmasının nedeni, Husilerin Kızıldeniz'deki saldırıları olmuştur. Husiler, bu saldırılarını hangi amaçla yaparlarsa yapsınlar, anlamlı ve önemlidir. Bugün Gazze'de, Siyonist katillerin arkasındaki küresel küfür güçleri, her gün masum insanları katlederken Siyonistlere atılan her taşın anlamı ve önemi vardır.

14 <https://www.gençbirikim.net/siyonist-israil-filistinde-asla-baris-istememez-ali-kacar/>

Dosya:
"KUR'ÂN, SÜNNET VE HAYAT MÜNASEBETİ"

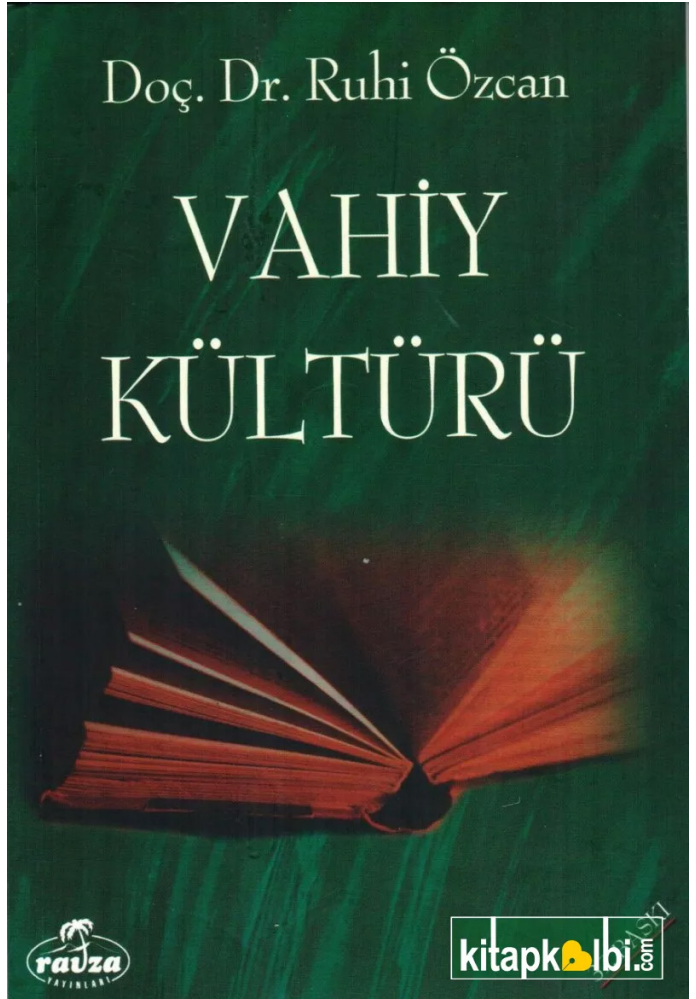
"Vahiy Kültürü"nden Hayat Veren Mesajlar

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Hamd, övgü, sena, teşekkür âlemlerin rabbi olan yüce Allah'a; salat ve selam da biricik örneğimiz, rehberimiz, önderimiz, öğretmenimiz olan Hz. Muhammed'edir.

Vahiy Kültürü gibi, anlam yüklü bir ifade kalıbını bize miras bırakan **Ruhi Özcan Hoca'yı**, bir kez daha rahmet ile anmayı kendimize bir görev olarak addediyoruz. Pek çok kez okuduğumuz ve dahi okuttuğumuz **Vahiy Kültürü** isimli eserine hayranız. **Ravza Yayınları'nın** aynı zamanda ilk kitabı olma özelliğini taşıyan bu kıymetli çalışmadan, çok büyük ödevler çıkardık. 1945-1986 yılları arasında arşınladığı şu fani dünyadan giderken dost ve kardeşlerine kardeşçe tavsiyelerde bulundu, bu eseri kanalıyla. Bazı tavsiyeleri, okuyanların zoruna gidebilecek türden olsa da 'doğruya doğru' demek düşüyor insana. Eserden çıkardığımızı ifade ettiğimiz çok büyük ödevler, başlıca şöyle oldu:

- Ruhi Hoca'ya göre her insan, kapasitesi dâhilince *Kur'an'ı* ve sünneti

anlamaya yatkın bir zekâyla donatılmıştır rabbimiz tarafından. Hiç kimse çıkıp da *ben Kur'an'ı ve hadisleri anlayamıyorum*, deme hakkına sahip değildir. Çünkü Allahü teala, Kur'an için özellikle, "Onu kolaylaştırdık ki anlayasınız." (Kamer 32, Duhan 58) şeklinde buyuruyor.

- Allah resulünün (as), telaffuz edip de vicdanında hissetmediği hiçbir şeyi söylemediğini/söylemeyeceğini hatırlatıyor bizlere Ruhi Hoca. Müslümanların da bu ahlak üzere hareket etmeleri gerekiyor elbette. Zaten bu ahlak kuşanılmadığı zaman, ne sözün tesiri olabilir ne de yaşamın anlam ve bereketi kalabilir.

- Ruhi Hoca için; söylenen şeyler, ruhlar da terennüm etmezse eğer bunun bir anlamı olmaz. Ruha yansımayan, ruhu etkilemeyen sözler ve sözcükler boşta kalır, boşlukta sallanır sadece. Ruh-beden, söz-amel ilişkisi burada önemini, değerini hissettiriyor. Ruh, Kur'an-ı kerim; beden ise sünnettir denebilir.

- *Anlaşılmayan ilimde bir fayda yoktur, tespitinde bulunuyor Ruhi Hoca. Ona göre ilim, anlaşılacak için vardır. Eğer insanlar, ilim sahibi olanların anlattıklarından bir şey anlamıyorlarsa ya da anlayamıyorlarsa burada, onların ilimden yoksun olmalarının yanında, âlim şahsiyetlerin de suçu bulunmaktadır. İlimin en büyüğü Resulullah'ta olduğu hâlde herkes onu anlamış, sözlerine kulak vermiş, gereken dersi almışlardır. Muhatap kitlenin seviyesine inmeyi becerebilmelidir ilim ehli. Hayatla buluşmayan ilim, yalnızca akademik dünyanın bir ürünü olarak kalır ve sadece araştırma yapan ilgisini bekler, durur köşesinde.*

Anlaşılmayan ilimde bir fayda yoktur, tespitinde bulunuyor Ruhi Hoca. Ona göre ilim, anlaşılacak için vardır. Eğer insanlar, ilim sahibi olanların anlattıklarından bir şey anlamıyorlarsa ya da anlayamıyorlarsa burada, onların ilimden yoksun olmalarının yanında, âlim şahsiyetlerin de suçu bulunmaktadır. İlimin en büyüğü Resulullah'ta olduğu hâlde herkes onu anlamış, sözlerine kulak vermiş, gereken dersi almışlardır.

- Ruhi Hoca, *hatim diye bir ibadetin dinimizde olmadığını* vurguluyor. Dikkat edelim, 'hatim yok' demiyor, 'hatim diye bir ibadet yok' diyor. İnsanların Kur'an'ı anlamadan ve ayetlerin künhüne vakıf olmadan onu baştan sona onlarca hatta yüzlerce kere okumaları, onlara bir fayda getirmeyecektir. İbadet olan hatim değil, Kur'an'ın hükümlerince bir hayat idame ettirmektir. Öncü nesil olan sahabenin (ra) yaptığı da bundan başka bir şey değildi. Onlara, en ince ayrıntısına kadar yaşamak düşmüştü; bize ise anlamadan, yaşama buluşturmadan bol bol okumak düştü maalesef.

- Kur'an'ın, kulaktan vicdana geçmesi için gönderildiğinin altını çizen Ruhi Hoca, vicdanda yer etmeyen *ilahî kelamın*, durmadan tekrar edilmesinin insanda değişiklik var etmeyeceğini söylüyor. Burada iş, yine ilmiyle amel olan, olması gereken şahsiyetlere düşmektedir. Temiz kulaklardan tertemiz vicdanlara sirayet edecek bir Kur'an için, dert ve dava sahibi ilim ehline her zamankinden daha çok ihtiyacımız var.

- Ruhi Hoca; namaz için, *Kur'an kültürünün tekrar edilme stratejisidir*, tanımını kullanıyor. Namaz ibadetimizde, gür bir şekilde Kur'an'la haşır neşir olduğumuzu, onu canlı hâle getirdiğimizi, âdeta kanımıza işlediğimizi ifade ediyor. Ondaki namaz algısı, bu kadar derin Kur'anîlik içeriyor. İbadetler, esasında Kur'an'ın yaşamlştırılmış hâlidir. Namaz da bu örneklerin en önde ve en önemli olanıdır. Onunla günde en az beş kere kalbimizi, aklımızı, fikrimizi, ufkumuzu, vaktimizi kısaca ömrümüzü arındırırız. Namaz ki yüce Allah'tan başka ilah

olmadığına, peygamberimiz Hz. Muhammed'in de (sav) yüce Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna dair yaptığımız şahitlikten sonra gelen ilk ve son bulmayacak durağımızdır.

- Çağımızda yaşanan sıkıntıların sebebi- ni, insanlar arasında kültür müşterekliğinin olmamasına bağlıyor Ruhi Hoca. Aynı dava, aynı kaygı, aynı sevda zihinlerde ve yüreklerde taşınmıyorsa; Kur'an, insanları aynı çatı altında buluşturmuyorsa bunda tek suç sahibi, Kur'an'a ve onun getirdiklerine iman ettiğini iddia edenlerdir. *Birlik ve beraberlik* içinde olmayı, ayrı durmadan hareket etmeyi işaret eden, vurgulayan ilahî mesajı okuyup durdukları hâlde, okuduklarından habersizce yaşayanlardan başka kim suçlu olabilir ki?

- Ruhi Hoca'nın net söylemleri, sözlerini daha bir dinlenir ve tutulur kılıyor. Mesela *kelime-i şehadet*i söyleyenin değil de manasına iman edenin Müslüman olacağını söylemesi, tam orada durup tefekkür deryasına dalmamıza vesile oluyor. Bu sözle inancının şahitliğini yapacak bir insan, yalnızca onu telaffuz etmekle yetinemez. Dil ile ikrar edilen şey, kalp ile tasdik üzerine gelir. Bunların bulunduğu ve gelip dayandığı nokta da gereğince amel etmektir.

- İbadet etmenin, boyun eğmenin öne- minden hareketle, *ibadetin çok tehlikeli bir iş* olduğuna dikkatleri çekiyor Ruhi Hoca. Günde en az kırk kere tekrarlanan "*yalnız sana kulluk eder ve yalnız senden yardım bekleriz*" cümlesi, sözü, ilkesi ibadetin ve yardımın tek sahibinin Allahu teala olduğu hakikatini gönüllere, silinmeyecek şekilde kazıtır. Burada; boyun bükülecek, bel bağlanacak ve sözlerine icabet edilecek olanın sadece Allah olduğunun vurgusunu rabbimizin, biz kullarına defalarca ve bizzat yaptırdığının farkındalığını yaşıyoruz.

- "*Rozet Müslüman olmak*" tabiri de Ruhi Hocaya aittir. Yani Müslümanların ortak ihtiyaçları vardır. Müştereken susadıkları ve kaybedemeyecekleri bir varlıkları vardır; ilahî bir din,

ilahî bir kültür -vahiy kültürü- Kur'an'ın getirdiği mesaj, Peygamberimizin (sav) getirdiği öğreti, onun ümmetine öğrettiği kültür.. Bunlar, Müslümanların yitiğidir ve onlar, hangi şart ve ortamda olursa olsun, bu yitikleri kendilerine ait bir hâlde getirmek zorundadırlar. Yoksa o vakit rozet Müslüman, yani sözde Müslüman olacaklardır. Bu hâlin, ne kendilerine ne de başkalarına bir faydasının olacağı izahtan varestedir.

- Müslümanların asla hiç kimseye benzemeyeceği, benzemeyeceği ve onların orijinallik içerdiği düşüncesine sahiptir Ruhi Hoca. Bu ayrıcalıkların farkına varmalıdır her Müslüman. Onlar, yanıfta ısrar etmeyenlerdir ayrıca. Çünkü yanıfta ısrar etmek, helak sebebi olarak görülmüştür inancımızda. Müslümanlar, müsrif olamazlar, olmamalıdırlar. Zira israfa yol alanlar, israfa hayat hakkı tanıyanlar; rabbimiz tarafından '*şeytanın kardeşleri*' olarak tavsif ediliyor. Bunu duyduktan sonra hangi iman sahibi, maddi ve manevi anlamda müsrifçe bir yaşamda kalmaya razı olabilir ki! Burada, Hoca'nın sigara örneğini vermesi manidardır. Sigaranın her anlamda israf içerdiğini kanıtlamaya çalışıyor.

- Ruhi Özcan Hoca'dan, son olarak *tevhi- de dolayısıyla* Allahu tealaya ait olmayan başka inançlara kesinlikle saygı göstermeyeceğimizi, gösteremeyeceğimizi ve bütün dertlerimizin başının kitapsızlığımız olduğunu, ciddi manada öğreniyoruz. Her an elimizin altında olan bir ilahî öğretiden uzak kalmamız ve ona hayatımızda yer veremememiz, bizim için kayıp ve utanç olarak yeter de artar bile.

Rabbimizden; düşünüp öğüt ve ibret alanlardan olmayı, sadece okuyup ya da dinleyip geçenlerden olmamayı, kayıplarımızın azalmasını ve kazançlarımızın çoğaldıkça çoğalmasını, dünya üzerindeki bütün zalimlerin bir an önce zulümlerinde boğulmalarını ve Müslüman halkların huzura, güvene, özgürlüğe kavuşmalarını niyaz ediyoruz. Amin.

Dosya:
"KUR'ÂN, SÜNNET VE HAYAT MÜNASEBETİ"

Neden Kuran ve Sünnet?

Taşkın ÖNEL

Bir roman okursunuz, okuduktan sonra kitaba olan ilginiz kısa bir zaman içinde kaybolur. Bu süre zarfında okuduğunuz kitapla ilgili olarak birkaç fikir sahibi olabilirsiniz. Konu seçiminde isabetli davranmıştır yazar, mesela ya da üslubunun etkisinde kalırsınız, kelimelerin sihirli dünyasına kaptırırınız kendinizi. Hele bir de edebiyat ile ilgilenen bir ahbab buldunuz muydu eserle, sanatçıyla, edebiyatla ilgili

hoş ve derin bir sohbe dalarsınız. Saatlerinizi alabilir bu edebî sohbet, bundan büyük keyif alırsınız, aynı zamanda edebiyatla, eserle, sanatçıyla ilgili böyle bir sohbe katılabilir bir seviyede olduğunuzu bilmek; ayrı bir hava, vakar katar size. Entelektüel bir birikim sahibi olmanın getirdiği farklı bir öz güven belirirğinizde. Ancak bütün birikiminizin neticesi bu

İnsanların Kur'an ve sünnet karşısında bu kadar pervasız olmalarının sebebi ne olabilir? Kendilerine duydukları bu sarsılmaz özgüvenin kaynağı nedir acaba? Bu iki dinî kaynak hakkında ileri geri konuşunca Allah ve resulü bu duruma anlık tepki vermedikleri için midir ki insanlar bu kadar pervasız davranabiliyor.

kadardır. Bundan ötesine geçmeyi düşünmez insan. Bence bu zamanda böyle bir anlatım tekniği moda kalıyor, daha modern bir teknik kullanılmalı, demek durumunda hissetmezsiniz çünkü sanatçının ortaya koyduğu eserin sanatsal bir değeri vardır. Sanatçı, tüm maharetini göstermiş ve ortaya bir şaheser koymuştur. Sanatçıyı, eserini, dilini, sanatını eleştirmek bir nevi saygısızlık addedilir. Böyle bir şeye kalkışmak, şayet bir

birikiminiz, sanatsal bir otoriteniz yoksa büyük bir saygısızlık, hadsizlik kabul edilir. Okuyucu iseniz ve sanatsal bir yeterliliğiniz yoksa sesinizi çıkarmamalısınız, aksi takdirde sanat çevreleri tarafından linç edilirsiniz. Böyle bir sonucu da hafife almamak gerekir çünkü bu kesim, toplumun önde gelen (!), ufku geniş, öngörülere keskin bir kesimdir. Bu alanda söz sahibi olmak

isterseniz şayet, bu güruhu dikkate almalısınız yoksa bu alanda hiçbir varlık gösteremezsiniz.

Benzer durumları; fikir, bilim, ekonomi vb. alanlarda da görmek mümkün. Hangi alanla ilgili konuşulursa konuşulsun, alanın uzmanı olunmadığı zaman bireylerin çok fazla ahkâm kesmediğini görürüz. Bir yere kadar konuşup dururlar ama bir yerden sonra susmaları gerektiğini anlarlar. Çok fazla ileri gitmezler. Ancak söz konusu Kur'an ve sünnet olduğunda insanların daha pervasız davrandıklarına şahit oluyoruz. Kur'an'ın herhangi bir ayeti, hükmü nefislerine hoş gelmediğinde bence, diye başlarlar bilgiçlik taslamaya. Bu zamanda böyle şey mi kalmıştır, ona göre. Bu tarz hükümlerin güncellenmesi gerekir, çokbilmişlerin öngörülerine göre. Ya da Allah resulünün herhangi bir sünnetini uygulamak nefislerine ağır geldiğinde o, çok güvendikleri akıllarına başvururlar ve hadisin akla aykırı olduğunu, peygamberin böyle bir şey yapmasının mantıklı olmadığını iddia ederler. Bir dil bilimci gibi davranıp kelimelerin kökenine kadar giderler. Öyle teoriler üretirler ki değme dil bilimciye taş çıkartırlar. O zamana kadar hiçbir dil bilimci kelimeleri o boyutuyla düşünmemiştir zira bu dil bilim allamesi gibi bir düşünce kabiliyetine sahip değillerdir. Sonra bir bakarsınız anlam, tefsir, fıkıh uzmanı olmuş ve bugüne kadar gelen ne kadar fıkıh, tefsir vs. alimi varsa onlardan daha uzman olduklarını iddia ederler. Yine söylemeye gerek yoktur ki bunlar var olan hiçbir yorumun, değerlendirmenin doğru olduğuna inanmazlar. Varsa yoksa kendi görüşleri... Görüşlerinden o kadar emindirler ki o sahada otorite kabul edilen ne kadar isim varsa hepsinin üstünden bir silindir gibi geçip giderler.

İnsanların Kur'an ve sünnet karşısında bu kadar pervasız olmalarının sebebi ne olabilir? Kendilerine duydukları bu sarsılmaz özgüvenin

kaynağı nedir acaba? Bu iki dinî kaynak hakkında ileri geri konuşunca Allah ve resulü bu duruma anlık tepki vermedikleri için midir ki insanlar bu kadar pervasız davranabiliyor. Bir roman, film, makale, tiyatro oyunu hakkında konuşurken insanların tepkilerini dikkate alan ve bu çevrelerin kınamasından çekinen bu üç beş hadsize ne oluyor ki Kur'an ve sünnet için aynı hassasiyeti göstermiyorlar? Ya da gündeme gelmek, tanınmak, dikkatleri üzerine çekmek isteyenlerin bu dinî kaynaklarla ne alıp veremedikleri var ki piyasaya çıktıkları ilk andan itibaren Kur'an ve sünneti hedeflerine koyuyorlar? Hâlbuki insanların ilgi alanları arasında neredeyse son sıralara gerileyen Kur'an ve sünnet, bu insanların istediklerini elde etme anlamında onlara bir katkı sağlamayacaktır. Yine de hedefe konan, anlam karmaşası oluşturularak itibarına taarruz edilen bu iki kaynak, bu tip bozguncular için vazgeçilmez unsurlar olmaya devam ediyor.

Peki, neden Kur'an ve sünnet? Niçin piyasada yüz binlerce eser, onlarca ideoloji varken bu ikili, neden tevhid inancı? Muhtemeldir ki milyonlarca inananı olan bu ikili ile demagoji yapmak, amaca ulaşma noktasında daha hızlı netice veriyor. Yani bu muhteşem eserlere değinmek, onları değiştirmek, düşünsel bir kaos oluşturmak bu neviden şöhret meraklısı belamları daha çok cezbediyor. Oysaki istedikleri sonucu almaları çok da mümkün olmuyor fakat bu basit gerçekliği göremeyip bozgunculuk yapmaya devam ediyorlar. Kur'an'ın, âlemlerin rabbi tarafından muhafaza edildiğini, bu korumanın da kıyamete kadar devam edeceğini bil-selerdi, bu denli bir hadsizlik içerisine girmezlerdi.

Dosya:
"KUR'ÂN, SÜNNET VE HAYAT MÜNASEBETİ"

Fecrin Şahitlerine

Rüveyde Bera PALA

Verimli yaşamak, verim alınacak faaliyetleri özenle seçmekle mümkündür. İnsan, gününe öyle yağmurlar katmalıdır ki hem bedeni hem de ruhu hızla filizlensin ve hayatında "boşluk" diye bir kavram olmasın. Kişi, tutunduğu teselliler ile kendini temsil eder ve temsil ettiği şeyler sayesinde teselli bulur. Çünkü bir bilinmezlik, ilerlediği yola duvar ördüğü anda çantasından çıkardığı şey, onun mucizesidir. Bu; bazen bir fener olur, bazen birkaç satırlık paragraf, bazen de rayihasında hayat bulduğu bir çiçek. Her ne olursa olsun, eline aldığı şeyin kurtarıcı olduğunu bilir. İşte o zaman ne korku yerleşir zihnine ne de endişelerle bezenir iç dünyası.

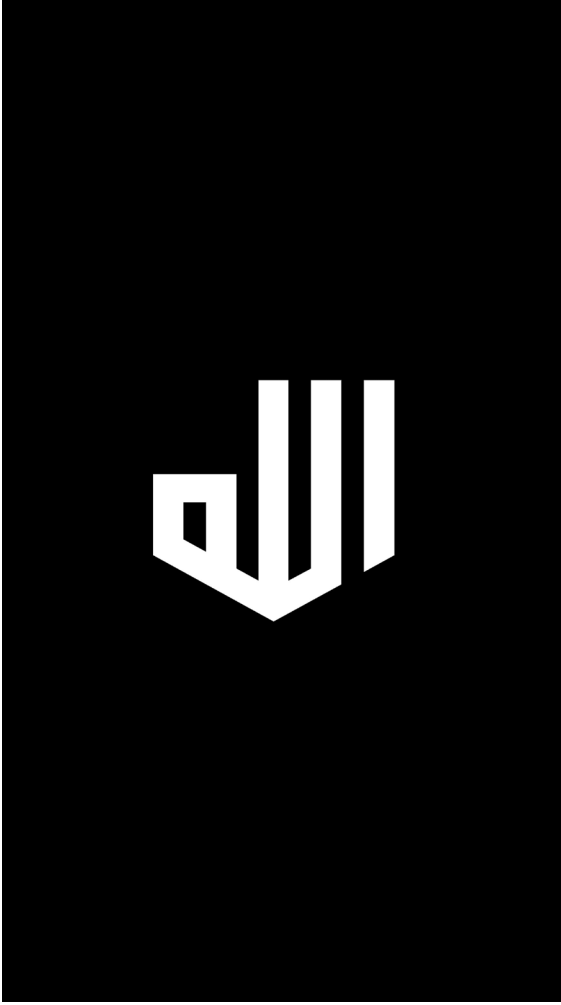
Dertlerin en çilelisini, ömrünün yegâne gâyesi kılan bir rehberimiz var. Allah (cc), kullarının tüm azgınlığına, çirkefliliğine, kendini bilmezliğine, cahilliğine ve hoyratlığına rağmen rahmetini göndermiştir yeryüzüne; işin başında

Kişi, tutunduğu teselliler ile kendini temsil eder ve temsil ettiği şeyler sayesinde teselli bulur. Çünkü bir bilinmezlik, ilerlediği yola duvar ördüğü anda çantasından çıkardığı şey, onun mucizesidir. Bu; bazen bir fener olur, bazen birkaç satırlık paragraf, bazen de rayihasında hayat bulduğu bir çiçek. Her ne olursa olsun, eline aldığı şeyin kurtarıcı olduğunu bilir.

ebabillerle, sonrasında Sabur isminin azametiyle... Fakat dünya ne yöne dönerse dönsün o, hep uydurmuştu güzelliği ve sabrı birbirine. Nihayette ise bu uyumun somut tecellisini sunmuştu insanlığa. En büyük nimetini, felahı barındıran yuvayı cehaletin gözü önünde indirmişti kutsal topraklara. Artık anlayan anlamış, bilen bilmiş, bilmeyen en büyük hüsrânını erkenden selamlamıştı. Böylece gelmiş, sekineti indirmiş, çok bekletmeden varmıştı cennetine. Fecrin emri yük olmuştur kalbine ve seferlerin en kârlısına çoktan hazırlamıştı kendini: **"Gir cennetime!"** (Fecr, 30).

İnsanın faydalanacağı en leziz ilaçtı Resulullah (sav). Ashap için saçının dalgası bile yeterdi belki onu sevmeye ama bize düşen önce ona, sonra da dinine kopmaz bir bağla bağlanmak.

Bir gölgesi vardı onun Busra'da. Tanınmak ve bilinmek için bu esenliği rabbi dilemişti. Sazısız ihsanın yalnızca birisiydi bu koruma. Yü-

celiğiyle bina ettiği göğe muazzam görüntüsünü veren bulutlardan bir buluta emir vermişti. Gidip yıllar boyu şehirleri kademe kademe ters yüz edecek, sükûnet fırtınasını bulunduğu her yerde çıkaracak olan beşerin ilk görüntüleriydi bunlar. Daha o zaman, aydınlığını korumak için tabiatın gözetimindeydi. Tenine zarar gelmemeliydi, rabbi istemedikçe bir yağmur damlası bile dokunmamalıydı ona. Zira onu bekleyen dava, zorlukların en şerefliilerini göğsünde taşıyordu. Ömrünün şahit olacağı çok yağmur vardı ileride. Şimdilik nerede bulunursa bulunsun, ilahının tuttuğu şemsiyelerin altında yüce emirleri beklemeliydi ve bilmeliydi ki o şemsiye, bir gün rüzgâra karşı koyamayıp uçtuğunda geriye eziyetler, lanetli taşlar, hadsiz hesaplar ve kopasica diller kalacaktı. Bunun sonucunda ilahi, yeniden gönderecekti bulutları. İçinde özgürlüğünü heyecanla bekleyen damlalar; vahiyle, sabırla, nedametle ve muştularla beslenmiş

olacaktı. Vakit "tamam" olduğunda akacaklardı sevinçle. O zaman ne umutsuzluk belirecekti nebinin yüreğinde ne de bir çaresizlik pıhtısı.

Hayatın kıvılcımları bedenlere çarpar durur. Kaçacak yer de yoktur, bu cürüm okyanusunda. Asırlar öncesine gidebilsek ve kuşların ürkmekten süzüldüğü toprakları görebilseydik bir saniye bile düşünmeden yaslanırdık o nemli duvarlara. Resul'ün (sav) tek bir kelimesiyle rahata ererdik. Başka hiçbir omza ihtiyaç duymaz, sıcaklık aramaya koyulmazdık. Ama devirler değişmeye ve insanını kendi kanunlarına göre şekillendirmeye ant içtiğinden herhangi bir omzu veya nefes üfle-yici sıcaklığı bulmaya uğraşmıyoruz. Çünkü umutsuzluk, yaşamanın ilk şartı, cehalet ise karanlığın tescilli müsebbibi olmuştur her zaman.

Alışılmışlığa kafa tutmalıdır, kendini mümin olarak tanımlayan. Ancak bir yandan da önüne set kuran engellerden korkmak, onun kaçış sebebi olmaktadır. Hâlbuki ümmetin önderi, henüz bir filizken koruma altına alınmamış mıydı, semanın yedi kat üzerinden gelen bir buyrukla? Belliydi çünkü amacı, hedefi, geleceği...

Kişi, tüm bunları belleğine kaydettikten ve yolun sonunda *fecri* umut ettikten sonra, rabbi koşmayacak mıdır sanki ona?

Gayeler, dünyanın yönünü ahirete çevirmek olur da dünya, ayakları altına serilmez mi ümmetin?

İhlasın bereketlendirdiği bir hayat, Rahman'ın buyruğuyla arşa taşınmaz mı?

Ne kadar bulut varsa semada, hepsi birden gölge olmaz mı yumruğunu hak için sıkınlara?

Peygambere hasreti, Allah'a teslimiyet ile birleşince felaha ermez mi insanlık?

Sözlerin sonu, fecrin şahitlerine: **"Ey mutmain olan nefis! Mutlu ve sevilip razı olunmuş bir hâlde rabbine doğru yürü. Benim iyi kullarımın arasına katıl ve gir cennetimize!"** (Fecr, 27-30).

Dosya:
"KUR'ÂN, SÜNNET VE HAYAT MÜNASEBETİ"

Kur'an'ın Düşmanlarından Sünnet İnkarı

Sercan AKBAYRAK
akbayraksercan@gmail.com

Bismillahirrahmanirrahim. Elhamdulillah rabbi'lâlemin, vessalatu vessalamu ala rasulina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain. Emma bad.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de, bir Müslümanın salah bulabilmesi noktasında Resul'e (sav) ittiba etmeyi ve koşulsuz itaati emretmektedir.¹ Böylece Müslümanların dalalet bataklığına düşmesinin önüne set çekilmektedir.

Müslümanlar açısından Kur'an-ı Kerim'den sonra sünnetin telakki edilmesi, bir tercih olmadığı gibi, kişinin özgür iradesine bırakılmış bir yönelim de değildir. Kur'an ve sünnet, bir yaşam kaynağıdır. Dünya hayatı için hava nasıl gerekliyse su da bir o kadar ihtiyaçtır. Bir Müslüman için Kur'an'ın gereksinimi kadar, sünnet de olmazdır.

Sünnet; *kalplerin şifası, nur üstüne nur* olan Kur'an'ın, ahiretin tarlası dünya hayatına

Müslümanlar açısından Kur'an-ı Kerim'den sonra sünnetin telakki edilmesi, bir tercih olmadığı gibi, kişinin özgür iradesine bırakılmış bir yönelim de değildir. Kur'an ve sünnet, bir yaşam kaynağıdır. Dünya hayatı için hava nasıl gerekliyse su da bir o kadar ihtiyaçtır.

daha iyi aktarılması açısından Nuh'un gemisi mesabesinde- dir. Binen kişinin kurtulacağı, geri kalanın ise helak olacağı bir hakikattir.

Ehlisünnet itikadı, kişiyi Kur'an ve sünnet bütünlüğü içerisinde konumlandırır. Dolayısıyla biz Müslümanlar olarak itikadımız gereği muhatabımızın menhecine göre *elvela ve velbera* akidemizi sergileriz.

Kendini Kur'an merkezli Müslüman(?) olarak tanımlayıp da sünnetle arasında bir hasımlık bulunan kişi, rab-

baniyyet kokusundan uzak kalbinde hastalık bulunan zümreye daha yakın olandır. Sünnetin telakkisi, tarihin tozlu raflarına baktığımızda *-özellikle de günümüzde-* kalbinde hastalık bulunanlar tarafından hep problem olarak algılanmıştır. Ya kapsamı tartışılmış ya da tamamen reddedilmiştir. *Özellikle bu* şeytani fikirleri dilendiren ve yayan şahıslara dikkat ettiğimizde nasıl bir yapıda olduklarını, İslam ile ilişkilerinin ne kadar samimi ve bir o kadar da yakın olduğunu bariz görmekteyiz. Ya sistem artığı bir

1 Al-i İmran 3/32; Al-i İmran 3/132.

yerlerden nemalanan dilenciler ya da bu şekilde prim yapıp itibar kazandığını sanan dalkavuklardır. Bunlara aldananlar ise ne yazık ki yanlış eğitim ve yönlendirmelerin kurbanı olanlardır. Bu grup içerisinde davet ve nasihat kaygısı taşıyacağımız kişiler de aldananlardır.

Bu grup, inkâr ettikleri ilim noktasında aşırı derecede cahil olanlardır. Sünnet, hadis ilmini anlama ve yorumlama noktasında büyük garabet içerisindedirler. Ayrıca ret ve sınırlı kabulleri açısından da farklı farklı yaklaşımlara sahipler ve birinin doğruladığını, diğeri yalanlamakta; ötekini yalandığını, başkaları doğrulamaktadır. Bunun sebebi, hepsinin özellikle akli ön plana çıkarıp tek kriter görmelerinden kaynaklanan tenakuzlarının olmasıdır. Hiç kimsenin zekâsı, meselelere yaklaşımı aynı olamayacağı için bir düşünce birlikteliği de olmayacaktır. *Hangi akıl ölçüt alınacak*, sorunsalı ortaya çıkmaktadır.

İlah olan çok fazla akıl var, hepsi de birbirine galebe çalmak isteyecektir. Labirent gibi, ne hayırlı ne de hayırsız bir sonuca *çıkılacaktır*.

Herkese malum olduğu üzere bu kitlenin en bariz özellikleri arasında yeterli ilimden, akli melekedden yoksun olmak, tevazuu hakir görmek, kibir ve taklit noktasında zirveye ulaşmak vs. olduğu *söylenbilir*.

Beslendikleri kaynakları, *yüce Allah'tan hakkıyla korkan rabbani âlimler* değil, bilakis kalbinde hastalık olan ve *İslam'ı yıkmak için yetiştirilmiş* ne kadar oryantalist varsa onlardır. Onların kınanması ve yüz çevrilmesi için bile bu iki detay yeterlidir. Papağan ve bukalemun birer insan olsaydı kesinlikle sünnet, hadis inkârcıları olurdu. Bu zevat, yeri geldiğinde *yüce Allah'a* ve resulüne karşı kâfirlerden daha şiddetli, kindar ve iğrenç bir dile sahip olabilmektedir.

Gündem avcısı olan bu grup, İslam tarihimize sorunlu gibi görünen ne kadar mesele varsa onları deşmekle vaktini harcamaktadır. Tabii bunları, Allah'ın rızasını gözettikleri için yapmazlar. Bu meseleleri gün yüzüne çıkarttıklarını ve büyük işler yaptıklarını zannederler. Kitleler tarafından her daim beğenilme ve popülistliği kaybetme kaygısı, -sosyolojik bir hastalık olarak- onları bu tür davranışlara yöneltmektedir. "*Kur'an apaçiktir; evet, öyledir, amenna!*" deyip Kur'an'a dair bir sürü kitap telif eden de yine bunlardır. Ama ne yazık ki bunların peşinden giden cahil kesim, bu durumu hiç mi hiç sorgulamaz.

Yüce Allah'ın, Kur'an-ı Kerim'de, sarih ifadelerle davetçi, eğitimci ve açıklayıcı olarak Resulullah'ı işaret etmesi, Kur'an ve sünnet ilişkisini en açık şekliyle ortaya koymaktadır. Buna rağmen *Kur'an* Müslümanı olduğunu iddia eden bu gaflet ehline nasıl oluyor da sünnetin *bağlayıcılığı* tartışmaya açılıyor ya da reddediliyor? Hayret doğrusu!

Sünnete olan kinlerini, *Kur'an'a arz etme*, *Kur'an terazisinde değerlendirme* gibi çeşitli

kelime oyunları ve dillerini eğip bükerek yaymaya çalışmaktadırlar. Bu tarz sentezler, bir Müslüman yaklaşımdan çok çok uzaktır.

Aslında *asıl mesele*, sünnetin inkârı da değildir. Amaçları, sünneti egale edip ontolojik olarak Kur'an'ı tartışmaya açmaktır. Çünkü Kur'an da sünnet gibi, *sünneti rivayet edenler eliyle kitaplaşmıştır*. Dolayısıyla tevatür sünneti inkâr edenlerin, Kur'an'ı da inkâr etmesi gerekmektedir. Tabii, henüz dilleri bunu söylemeye varamıyor ve o raddeye gelemediler. Yüce Allah'ın korumasıyla sünnet ile olan savaşı kazanamadıkları için, sonraki aşamaya geçemiyorlar. Bunu başarsalar dahi, *yüce Allah'ın da buyurduğu² üzere korunmuş bir kitabın nurunu kimse söndüremeyecektir*. Mesele üzerine biraz tefekkür ettiğimizde masum gibi gelen bazı söylemlerle aslında nerelere varılmak istendiğini kavramak zor olmayacaktır. Batı, niçin fon sağlıyor? Neden oryantalistlerin yetişmesine bu kadar önem veriliyor? Oryantalistler tarafından Müslümanların çocuklarına, neden bu kadar çok ilgi gösteriliyor? Sorular, sorunlar...

Yüce Allah, rahmeti gereği Kitab-ı Kerim'i, kit ve eksik olarak yaratılmış akıl tarafından daha iyi anlaşılın, yaşansın diye resulünü hüküm ve hikmetlerini tebyin etmek üzere göndermiştir. Böylece Kur'an ve sünnet bağlantısını reddetmek, bağlantı bağlamından koparmak ve iki bağımsız kaynak gibi lanse etmek, Kur'an'ın ruhuna aykırıdır. Bizatihi Kur'an öğretileyle bağdaşmamaktadır.

Kur'an ve sünnet, kendini Müslüman olarak tanımlayan için ilişki bakımından inanç ve ibadet bütünlüğüdür. Sünnetin saf dışı görülmesiyle beraber inanç ve ibadetler, kişi için eksik kalacaktır. Bir bina misali temeli Kur'an, duvarları sünnet olmazsa tamamlayıcılık olmayacaktır.

Resulullah'a tebyin ve tebliğ misyonu *yükleyen* Kur'an, sünnete karşı olması gereken yaklaşımı sarıh bir şekilde ortaya koymaktadır. Yüce Allah resulüne, vefatına kadar ayetleri okumasını, kitabı öğretmesini, hikmeti izah etmesini ve muhataplarını tezkiye etmesini emretmiştir. Peki, ya Resul vefat ettikten sonra ne

olacaktır? Vefatından sonra kendisine tabi olan Müslümanlar ne yapacaktır? Böyle bir görev yüklenmiş peygamberin ve sünnetinin saf dışı bırakılması olacak iş değildir.

İnananların yaşadığı süre boyunca kendisine sığındıkları, akıllarını bulandıran meseleleri aktarıp mutmain oldukları bir peygamberin, kıyamete dek devam edecek olan bir dinin varlığında, sünnetinin lüzumsuz olduğu düşüncesi, selim bir aklın ne öne sürebileceği ne de kalbinden geçirebileceği bir gaflettir. Eğer vefatıyla sona erecek olan bir misyon ise neden bir peygamber gönderilmesine gerek duyuldu ki? Bu hakikat bize göstermektedir ki *Kur'an ve sünnet, iki göz mesabesindedir*. Tek bir göz ile ne kadar güzel, hayırlı bir Müslüman olunabilir ki?

Sünnetin külli olarak reddi, kişide ne iman ne imanın tezahürlerini bırakacaktır. Sünnetin inkârında, iman gerektirdiği ameller ifa edilemez çünkü imanın kapsamı, *sünnettir*. Zaten bu bataklığa saplanmış çoğu kişi, amelden uzak kalmaktadır. Böyle olması da gayet normaldir. Bu tavır, kalpte iman namına hiçbir şey bırakmayacaktır. Sonuç olarak *İslam'ın şartları* ya tamamen terk edilmiş olacak ya da *İslam sağma sapan bir ritüel hâline dönüşecektir*.

Son Söz

Her Müslüman için ilk kaynak, *Kur'an'dır*. *Yüce Allah'ın zikri*; itikattan ibadete, *içtimai hayattan* insan ilişkilerine varıncaya kadar her konuya "*genel*" kaideler üzerinden değinmiştir.

İkinci kaynağımız Sünnet de bu *genel* değişimi sözlü veya pratik olarak izah etmiştir. *Sünnet de* bir rahmet esintisi olarak en hayırlı nesillerin eliyle bize kadar ulaşmış olup kıyamete dek amel edilecektir. Yüce Allah'ın rahmetine koşanlara selam olsun.

Bizlere sünneti sevdiren Allah'a hamd olsun. Allah'tan Havz-ı Kevser'de Resulullah ile beraber hasbihal edebilmeyi diliyorum.

Velhamdülillahi rabbilâlemin. Selam ve dua ile...

Dosya:
"KUR'ÂN, SÜNNET VE HAYAT MÜNASEBETİ"

Kissadan Hisse Almak

Erdal TUĞRUL

Yerlerin, göklerin ve ikisinin arasındaki kilerin rabbi olan, bizleri İslam'la şereflendiren Allah'a (cc) hamd olsun.

Peygamberimiz, rehberimiz, Müslümanların örnek alabilecekleri en yüksek makamda olan, Kur'an'ı nasıl anlayıp yaşamamız gerektiğini hayatı ile bize anlatan Hz. Muhammed'e (sav) selamların en güzeli olsun.

İnsanın yeryüzündeki yaşam serüveni, uzun bir geçmişe dayanıyor. Yapılan kazılar ve araştırmalar, her ne kadar bize insanlığın başlangıcı hakkında tarihler verse de bunun kesin olarak bilinebilir olduğunu söyleyemeyiz.

Bilim ve ana akım medya, belli bir amaç ve ideolojiye hizmet ettiği için, Müslümanlar olarak fasıktan gelen haberi araştırmadan onu doğru kabul etmek aykırılık olur. **"Ey iman edenler, eğer bir fasık size bir haber getirirse onu etraflıca araştırın. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da sonra işlediklerinize pişman olursunuz."** (Hucurat/6).

Tarih de zaman da insanlık hakkında bilgiler aktarır, insanların başlarına gelen olayları an-

İnsanın yeryüzündeki yaşam serüveni, uzun bir geçmişe dayanıyor. Yapılan kazılar ve araştırmalar, her ne kadar bize insanlığın başlangıcı hakkında tarihler verse de bunun kesin olarak bilinebilir olduğunu söyleyemeyiz.

latır. Ayrıca Kur'an-ı kerimde de birçok kavim hakkında bilgiler aktarır, yüce Allah (cc). Sonlarını getiren helakler, sebepleri ile birlikte anlatılır. Bizden önceki kavimlerin düştükleri hatalara düşmememiz için, âlemlerin rabbi olan Allah kısımlar ile bizlere yol göstermiştir. Bahsi geçen kısımlardaki ümmetler, peygamberlerini ve getirdikleri ilahi mesajları yalanlayarak nefisleri doğrultusunda hareket etmiş, âlemlere ibret vesikası olmuşlardır.

Hz. Nuh'un (as) gönderildiği kavme baktığımızda uzun yıllar süren tevhit mücadelesine rağmen, kavminin cevabı şöyle olmuştur: **"Dediler ki tanrılarınızı bırakmayın, ilahlarınız Ved, Süva, Yegüs, Yeuk ve Nesr'den vazgeçmeyin."** (Nuh/23) Adı geçen bu putlar, yaptıkları iyiliklerle bir zamanlar meşhur olmuş insanlardır. Ölümünün ardından kendileri ile Allah arasında aracı olarak birer tapınma nesnesine dönüştürülmüşler.

Hz. Hud'un (as) uyarıcı olarak gönderildiği Ad kavmi de Kur'an-ı kerimin, tarihî bir anlatısıdır. Ad kavmi ile ilgili bilgiler genellikle Kur'an-ı kerime dayanmakta, ayrıntılar ise daha çok tefsirlerde bulunmaktadır. Kur'an-ı kerimin be-

yanına göre bu kavim; muhteşem saraylara (Şuara/128-129), mallara, sürülere, eşsiz bağ ve bahçelere sahipti (Şuara/133-134). Bu yüzden gurur ve kibre kapılmış olan Ad kavmi putlara tapmaya başlamış, insanlara zulmederek azgınlık ve taşkınlıkta bulunmuştur (Hud/59, Şuara/130). Allah, Hz. Hud'u bu kavme peygamber olarak göndermiş fakat kavmi onu yalanlayarak kendisine karşı çıkmıştır (Araf/65, Hud/50, Şuara/123-126). Hz. Hud'un onları uyarmasına, Allah'ın kendilerine verdiği nimetleri hatırlatarak ona inanmalarını istemesine karşı onlar, **"İster öğüt ver, ister verme, bizce birdir, fark etmez."** (Şuara/136) diyerek yapılan ikazları dinlememişlerdir. İsyân ve inkârlarının cezası olarak Allah, önce yağmurlarını keserek kuraklık sebebiyle ünlü İrem bağlarını kurutmuş, daha sonra kasıp kavuran bir rüzgârla onları cezalandırmıştır (Ahkâf/24-25, Kamer/19-21). Sekiz gün süren bu rüzgâr, Kur'an'ın tasvirine göre Ad kavmini hurma kütükleri gibi buldukları yerden sökü� atmıştır (Hakka/6-8). Hz. Hud ve ona inanan müminler ise bu felâketten kurtularak (Araf/72) ikinci Ad kavminin çekirdeğini oluşturmuşlardır.

Kur'an-ı kerim, bu iki kavmin dışında başkalarından da bahseder. Her birinin ayrı ayrı hastalıkları yüzünden cezalandırıldıkları haberini verir. Tabii bir de ortak hastalıkları vardı, o da şirk koşmak. Mesela Hz. Şuayip'in (as) gönderildiği Medyen ve Eyke halkları... Ölçü ve tartıda hile yapmayı alışkanlık hâline getiren bu toplumlar, ticaretlerine hile karıştırıyor, malları eksik tartarak insanlara zulmediyorlardı. Şuayip (as), bu azgın ve iflah olmaz toplumu, güzel hitabeti ile hakkı ve adaleti anlatarak bir olan Allah'a davet ediyordu. Onların cevabı ise **"Dediler ki sen iyice büyülenmişlersin. Sen de bizim gibi bir insansın, biz seni mutlaka yalancılardan sanıyoruz."** (Şuara/185-186) olmuştur.

Öyle bir topluluk düşünün ki ahlaksızlık yapmayanları, yurtlarından çıkarmakla tehdit ediyorlar. Dürüst davranan erdemli insanları alay konusu edip maddi ve manevi yönden temiz olmalarını bir ayıpmış gibi göstermeye çalışıyorlar. İşte Hz. Lut'un (as) kavmi, böyle bir tutum sergiliyordu. Bunu, yüce rabbimiz Kur'an-ı kerimde şöyle haber verir: **"Kavmi, onları yurdunuzdan çıkarın. (Çünkü) onlar, temizlenen insanlardır, demek dışında bir cevap vermemiştir."** (Araf/82).

İşte böyle, toplumların ayarları bozulunca iyi ile kötü, temiz ile pis, güzel ile çirkin yer değiştirir. İlahi müdahale, böyle tersine dönmüş toplumlar için kaçınılmaz olur. Eskilerin bir sözü vardır: **"Sürü tersine döndü mü, topal koyun başa geçer."** derler. İşte Hz. Lut'un (as) kavmi tersine dönmüş ve değerler yer değiştirmişti.

Yolunu ve ölçüsünü kaybetmiş bir insan akıllı, her şey ve herkes için büyük bir tehlike demektir. Ahlaki kuralların hiçe sayıldığı, gücünün zayıfı ezdiği, adaletin olmadığı, sınırsız ve ölçüsüz bir toplumda sistemi kuranlar ve yönetenlerden başka hiç kimse mutlu ve güvende olmaz.

Kur'an-ı kerimin bize haber verdiği sapkın topluluklardan kimi, toplumu saran kötülöklere karşı ses çıkarmamış; kimi, Allah'ın (cc) ayetlerini az bir para karşılığı satmış; kimi, sırf Allah'a iman ettikleri için insanları diri diri yakmış; kimi de şirk koşmadan iman etmemiş. Bütün bunlara rağmen yüce ve merhametli olan Allah (cc), peygamberlerini uyarıcı ve müjdeleyici olarak toplumları ıslah etmeleri için göndermiştir. Gönderilen peygamberlerin ortak çağrısı, **"Allah'a şirk koşmayın, yeryüzünde adaletli olun, fesat çıkarmayın ve insanı diğer canlılardan ayırt eden nitelikleri kullanın."** çerçevesinde olmuştur.

Günümüzde, Kur'an-ı kerimde bahsedilen hastalıkların tamamını hatta fazlasını bir arada görüyoruz. Şimdi **"Neden indirildin?"** sorusunu bizzat Kur'an-ı kerime sorsak bize nasıl cevap veriyor, bir bakalım:

"(Bu), ayetlerini düşünsünler, tam akıl sahipleri öğüt alsınlar, diye sana indirdiğimiz hayır ve bereketi bol bir kitaptır." (Sad/29).

"... beraberinde insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler hakkında aralarında hükmetmek için de hak ile kitabı indirdi..." (Bakara/213).

"... Şu Kur'an, bana onunla sizi ve her kime ulaşırsa onları korkutup uyarmam için vahyolundu." (Enam/19).

Burada, birçok ayet sıralamamız mümkün çünkü Kur'an-ı kerim, kendini mükemmel bir dille anlatan kitaptır. Şimdi, bir de bu kitabın kalbine indirildiği Hz. Muhammed'in (sav), Kur'an-ı kerimi nasıl tarif ettiğine bakalım:

"Allah'ın kitabı olan Kur'an'da sizden öncekilerin kıssaları, sizden sonrakilerin haberleri, kendi aranızda olanların hükümleri vardır. O, doğruyu eğriden ayıran kitaptır. O, hiçbir zaman anlamsız konuşmaz. O, Allah'ın sağlam ipidir. O, zikr-i hâkimdir. O, dosdoğru yoldur. Kötü arzular asla onu hedefinden saptıramaz. Diller, onu karıştırıp bozamaz. Âlimler ona doymaz. Muttakiler ondan usanmaz. O, tekrar tekrar okunmakla eskimez. O, cinlerin iştirir iştirmez **'Biz, acayip bir Kur'an işittik ki doğruya iletir. Derhal O'na inandık.'** (Cin/1-2) dedikleri kitaptır. Onun ölçülerine göre konuşan, doğruyu söyler. Ona göre davranan, sevap kazanır. Onunla hükmeden, adil olur. Ona çağırın, doğru yola çağırılmış olur." (Tirmizi, Fedailü'l-Kur'an, 14; Darimi, Fedailü'l-Kur'an, 1).

İlahi kelim, insan gibi akli, nefsi ve hırsı olan bir varlık için muazzam bir rahmettir. Şöyle bir düşünelim: Yüce Allah, peygamberler ve kitaplar ile toplumları uyarıp islah etmeseydi insanlık muhtemelen daha vahim bir hâlde olurdu.

Kur'an-ı kerim, insanı yaratan ve en iyi tanıyan Allah'ın (cc) lütfu ile rehber ve yol gösterendir. Kur'an'da geçen bütün kıssalarda, anlatılan olaylarda alınması gereken ibretler, dersler vardır. Peygamberlerin mücadeleleri, hayatları ve davetleri, bizler için ilham kaynağı olsun, diyedir.

Allah, bu kitabı yaşanabilir olsun, diye bizim gibi bir insan vasıtası ile insanlığa bildirmiştir. Bu da o insanı (peygamberi) Kur'an'ı anlamada ve yaşamada örnek kılar. Allah'ın resulünün (sav) hayatı, bu anlamda çok kıymetlidir.

Yine Kur'an-ı kerimde yüce Allah buyuruyor: **"Ant olsun, Allah'ın resulünde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır."** (Ahzab/21).

Bugünün Müslüman coğrafyaları batıl olan Batı'yı bile geriden takip ederken Batı'nın, fersah fersah ilerisinde olan Kur'an-ı kerime yetişmesi hayli çaba ve samimiyet gerektirmektedir. Evet, toplum olarak Kur'an'ı çok kutsadık. Ona değer verdik, en güzel kaplarda sakladık, evlerimizin en güzel ve yüksek köşesine astık. En mutlu günlerimizde ve en hüznü anlarımızda, en güzel sesli okuyuculardan dinledik. Yarışmalar düzenledik, kim daha güzel okur, diye. Tilavetinde kurallara uyulması gerektiğine dair dersler al-

dık, ilimler geliştirdik, hafızlar yetiştirdik hatta en kısa sürede ezberleyenlere övgüler dizdik. Abdestsiz el sürmedik, o kadar değer verdik ki Arapça yazan herhangi bir kâğıdı yerde bulunca alıp, öpüp başımıza koyarak yüksek yerlere bıraktık. Ramazan aylarında bin bir kere okunan hatimleri, on binlere çıkardık ve okuduk. Onu herkesin anlayamayacağını düşünecek kadar yücelttik. Evet, bir kitabı okumak, ona verilen değerendir; anlamak ise o değeri biraz daha arttırır. Fakat asıl değer, o kitabın içinde anlatılanları okuyup anlamak ve hayata geçirmek olduğunu anlayamadık. Oysa "Bir kitabın dikkate alınıp değer verildiği nereden anlaşılır?" diye sorsak *elbette söylediklerinin hayata geçirilmesinden*, denir. Çünkü kâğıda yazılı herhangi bir metin insan hayatında yaşanırca ruh bulur, canlı bir organizma gibi insanların arasında dolaşır, kuralları ve öğretileri topluma ışık olur, insanlara yol gösterir.

Hız. Aişe validemize (r. anha), Allah resulünün ahlaki sorulduğunda "Onun ahlaki, Kur'an'dı; o, yürüyen Kur'an'dı." diye cevap vermişti. Resulullah'ı (sav) doğru anlamak da İslam ümmeti açısından hayati bir öneme sahiptir. Tıpkı yanlış anlamamanın ölümcül (manevi anlamda) bir hata olması gibi.

Resulullah'ı (sav) anlamak, sadece onun giysilerini taklit etmekle olmuyor ya da ondan kalan herhangi bir cisme hürmet göstermek değildir. Resulullah'ı anlamak, kendileri krallar gibi yaşarken onun (sav) aklıktan karnına taş bağladığını anlatırken gözyaşı dökmek de değildir.

Resulullah'ı (sav) anlamak, Kur'an'ı nasıl anlayıp yaşadı ise öyle anlayıp yaşamaktır. Dünyaya nasıl baktı, maddeye ne kadar değer verdi, makam onun için ne ifade ediyordu, beytülmal nasıl kullanırdı, insanlarla münasebeti nasıldı; sabrı, şükrü, daveti, merhameti, cömertliği, emin oluşu, takvası, fedakârlığı ve daha birçok özelliği ile Kur'an-ı kerimin can bulmuş hâlini anlayıp hayatına entegre etmektir Resulullah'ı (sav) anlamak.

Kısaca ifade edecek olursak Müslümanca okumak, Müslümanca anlamak ve Müslümanca yaşamaktır Allah resulünü anlamak.

Dosya:
"KUR'ÂN, SÜNNET VE HAYAT MÜNASEBETİ"

Kitap ve Hikmet

Sümeyye DEMİRCİ

Hayat düsturumuz olan Kur'an-ı Kerim, Allah'ın kulları içinden seçtiği resul aracılığı ile kullarına indirdiği bir lütuftur. Tabii ki bu kitaptaki düsturların tamamı, insanın fitratına en uygun hayat tarzını ortaya koyar.

Sadece okunup amel edilsin, diye indirilmiş bir manzume değildir. İndirilme amacı, ona inananları en güzel, en doğru hayatı yaşamaya yönlendirmesidir.

Bu yönlendirme, insanın yaratılış amacını hiçe sayarak değil, fitratlarına en uygun olan bu hayatın içerisinde huzurlu ve yetkin yaşamalarıdır. Kur'an, içerisinde (hak, batıl, emir ve nehiyeler) toplayan manasındadır.

Sadece cenaze evlerinde okunan ya da ramazanlarda mukabele için bir araya toplayan bir kitap değildir. Kitabın gönderiliş amacı; onu okunması, anlaşılması yaşanmasıdır. Bugün

Kur'an-ı Kerim Sadece cenaze evlerinde okunan ya da ramazanlarda mukabele için bir araya toplayan bir kitap değildir. Kitabın gönderiliş amacı; onu okunması, anlaşılması yaşanmasıdır. Bugün bu ümmet onu, ölümlere ve ramazanlara hasretti. Aslında çağlar üstü, çağları arkasından götüren bir kitaptır.

bu ümmet onu, ölümlere ve ramazanlara hasretti. Aslında çağlar üstü, çağları arkasından götüren bir kitaptır. İnsanı, sosyolojik ve psikolojik olarak bütün yönleriyle ele alan, insanlığı aydınlatan bir kitap.

Bunun yanı sıra kulları için Kur'an'ı ve hikmeti indirdiğini bize haber veren âlemlerin rabbi, Nisa suresi 113. ayette, bakın ne buyuruyor:

وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ

Allah sana kitabı ve

hikmeti indirdi.

Bu ayette, Peygamberimize (sav), iki şeyin indirildiği beyan edilmiş: Kitap yani Kur'an ve hikmet. Yine Bakara suresi 151. ayette, Peygamberimizin (sav), bu hikmeti ümmetine öğrettiği beyan buyrulmuş: "Nitekim aranızdan size bir peygamber gönderdik. O size ayetlerimizi okuyor, sizi arıtp temizliyor,

size kitabı ve hikmeti öğretiyor. Yine size daha önce bilmediğinizi öğretiyor.” Aynı mana yani Peygamberimizin (sav), hikmeti ümmetine öğretmesi, Âl-i İmran suresi 164. ayette ve Cuma suresi 2. ayette de zikredilmiştir.

Yine Allahu teala, Bakara suresi 231. ayette ve Ahzab suresi 34. ayette, “O hikmeti anın.” diye emretmiştir.

Hikmet Nedir

Eşyanın hakikatini bilmektir. Kur’an’ın hakikatini bilen kimdir? Elbette ki seçilen resuldür (aleyhisselam).

Konuyla ilgili bütün ayetlerden şu hükümler çıkar:

1. Peygamberimize (sav) Kur’an’la birlikte bir de hikmet verilmiştir.

2. Peygamberimiz (sav), bu hikmeti öğretmekle mükellef kılınmış ve hikmeti

ümmetine öğretmiştir.

3. Bizler, Kur’an’a tabi olduğumuz gibi, hikmete de tabi olmak zorundayız.

Bu izahtan sonra, şimdi hadis inkârcılarına sorumuz şu:

Peygamberimize indirilen bu hikmet nedir?

a) Kur’an’da yer alan hikmet kavramının sünnet manasında olduğunu söyleyen âlimler olduğu gibi, onun Kur’an’ın bir hikmeti manasında olduğunu söyleyen âlimler de vardır. Örneğin, Katade ve İmam Şafii gibi âlimlerin yıldızları olan bazı âlimler, Bakara 129. ayette yer alan hikmetin sünnet manasında olduğunu belirtmişlerdir.

Bazı âlimler hikmetin; dini bilmek, dini kavramak ve peygambere ittibaa etmek manasında olduğunu söylemişlerdir. Bunlara göre, Hz. Peygamber’in (sav) kavli, fiili davranışlarıyla ancak bilinenler konusunda,

ona ittiba etmeyi gerektiren dinî bilgilerdir.

Diğer bazı âlimlere göre hikmet, Allah'ın kalbe koyduğu nurdur, anlama ve kavrama kabiliyetidir. Taberi'nin tercih ettiği görüşe göre hikmet kavramının bu ayetteki manası, Hz. Peygamber'in (sav) rehberliği olmaksızın anlaşılması mümkün olmayan hükümlerin bilgisi anlamınadır (Taberi, Bakara, 2/129).

Zemahşeri'ye göre, ayetteki hikmetten maksat, şeriattır; Kur'an'ın hükümlerini açıklamaktır. Kur'an'ın açıklaması ise Hz. Peygamber'in (sav) sünnetini ifade eder. Zaten Hz. Peygamber'in (sav) Kur'an'ı tebliğ etme yanında, açıklama görevi de vardır. Semerkandi de ayetteki hikmeti; Kur'an'ın öğütleri, helal-haramı (ahkâmı) olarak değerlendirmiştir.

Öyle anlaşılıyor ki bu görüşlerin hepsinde netice itibarıyla hikmetin başka manaları yanında, sünnet manasının olduğuna da vurgu yapılmıştır. Özellikle Taberi'nin tercihi, bunun göstergesidir.

b) Bir kelimenin farklı bağlamlarda, farklı anlamları olabilir. Örneğin, hidayet kavramını ifade eden "el-hüda" kelimesinin on yedi farklı anlamı olduğu bildirilmiştir. Keza hikmetle ilgili sorudaki iddiada bulunanların verdikleri misallerden biri, Kadir suresinde yer alan ruh kavramıdır. Bu surede ruh kavramı, yaygın görüşlerden biri olan melek Cebrail olarak değerlendirilmiştir. Hâlbuki İsra suresinde (17/85) ruh kavramı, bildiğimiz insan ruhu olarak değerlendirilmiştir.

Hikmet kavramı da bütün Kur'an'da aynı manada kullanılmamıştır. Örneğin: "Kime hikmet verilirse muhakkak ki ona çok hayır verilmiş demektir." (Bakara, 2/269) mealindeki ayette hikmet kavramını, sünnet anlamına almak elbette mümkün değildir. "(İbrahim ve İsmail, dua ediyorlar) Ey bizim rabbimiz! Onların içinden öyle bir resul gönder ki kendilerine senin ayetlerini okusun, onlara kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları tertemiz kılsın. Şüphesiz aziz

sensin, hâkim sensin" (Bakara, 2/129). Ayette yer alan hikmet kavramını, sünnet manasında anlamakta bir sakınca olmadığı gibi, bunun önemli bir gerekçesi de vardır. Çünkü ayetin başında özellikle Hz. Peygamber'in (sav) kendisi söz konusu edilmiştir. Bu ise onun tebliğ ettiği Kur'an'ın yanında, hepsi birer hikmet olan sünnetine de işaret edildiği anlamına gelir. Çünkü bu anlamda, kitaptan farklı olarak hikmetin de öğretilmesi, onun farklı bir anlamı olduğunun göstergesidir.

Hikmet kavramının içeriği, eşyanın hakikatinde olması gereken yerdir. Eğer bu kavramı, bu ayetlerden çıkan sonuca göre anlamaya çalışırsak günümüzde Resulullah'ı devreden çıkarmaya çalışanların çabalarının neden bu yönde olduğunu daha iyi anlamış oluruz. Resulullah'ın hayatının insanlığa ışık olacak her biriminde, şüpheler uyandırılarak insanlar ondan uzaklaştırılırsa ne olur? Kelime-i şehadetin ikinci bölümü olan "Muhammedun rasulullah" (tatbikat) kısmı devreden çıkarılmış sayılır. Sünneti; hikmetten uzak, heva ve heves endeksli, Kur'an'ın zahirine tabi olmuş kafalara göre yorumlar ortaya çıkararak asıl amacın seyri değiştirilir. Bugün yapılmaya çalışılan budur. Herkesin anladığına göre bir kitap, binlerce mantık ve binlerce bence... Bu sebeple İslam, buna müsaade etmez.

Kendisine kalben inanılıp dil ile ikrar edilen kelime-i şehadet üç bölümden oluşur: Kişi, "la ilahe" ile bütün sahte ilahları reddederek bir inkılap gerçekleştirir. "İllallah" ile de inancının hâkimiyetini kurar. "Muhammedun rasulullah (sav)" ile inancının tatbikatını tamamlar. Bu tatbikatın sahibi, kendisine hikmet verilen muhterem zattır, aleyhisselam.

Rabbimizin indirdiği emirlerine ve hikmete; ancak bize en güzel örnek olarak gönderilen Efendimizin izinde, onun yolunda olmakla tabi olabiliriz.

En emin olana emanet olunuz.

Mülteci Kampından Hamam Liderliğine İsmail Heniye

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

İsmail Heniye'nin ailesi 1948 yılına kadar Filistin'in Askalan kentinde yaşamaktaydı. Ancak Yahudiler, ABD ve BM'nin desteğiyle Filistin'de Siyonist bir devlet kurunca buraları da yani Askalan'ı da işgal etmiştir. Bu işgal üzerine Heniye ailesi, 15 Mayıs 1948'de -Nekbe (Büyük Felaket) günü- göçe zorlanmış, onlar da Gazze'ye göç etmek zorunda kalmıştır.

İsmail Heniye'nin tam ismi, *İsmail Abdüsselam Ahmed Heniye*'dir. 8 Mayıs 1963'te,¹ o dönem Mısır'ın kontrolü altında bulunan Gazze Şeridi'nin kuzeyindeki Şati mülteci kampında dünyaya gelmiştir.

İlk eğitimini, mülteci kamplarındaki okullarda alan İsmail Heniye, ilk ve orta eğitimini tamamladıktan sonra, 1980'li yılların başlarında Gazze İslam Üniversitesine kaydolmuştur.

Arşivlere göre 1.80 cm boyunda olan Heniye, gençliğinde 8 numaralı formayla 7 yıl futbol oynamıştır. 1986'da orta saha oyuncusu olarak İslam Üniversitesi futbol takımını temsil etmiştir. Sportif başarıları, Gazze Şeridi kulüplerinin önde gelen oyuncularını tarafından yönetilen İslam Üniversitesi takımıyla olmuştur.²

Heniye, 1987 yılında Gazze İslam Üniversitesi, Arap Edebiyatı bölümünden mezun olmuştur. Mezun olduğu yıl -1987-, aynı zamanda *I. İntifada*'nın da başladığı yıldır. Mezuniyetinin ardından üniversitede bir süre öğretim görevlisi olarak çalışmıştır.

Müslüman Kardeşlere Katılması

Üniversite yıllarında Gazze'deki İslami çalışmalara aktif bir şekilde katılmıştır. Bir taraftan eğitime devam ederken diğer taraftan da *Müslüman Kardeşler* içerisinde yer almış, öğrenci konseylerinde liderlik yapmıştır. Siyonist bir kamyon şoförünün 8 Aralık 1987'de Gazze Şeridi'nin kuzeyindeki Beyt Hanun (Erez) kontrol noktasında, aracını, Filistinli işçilerin üzerine sürerek 4 kişiyi öldürmesi, *Taş İntifadası* olarak isimlendirilen Birinci İntifada'nın fitilini ateşlemiştir. İntifada'nın başladığı yıl, Heniye de mezun olmuştur. İntifada sürecinin aktif katılımcılarından biri olmuş, kendisini sonraki yıllarda aralıksız devam edecek olan bir mücadelenin içinde bulmuştur. Sadece İntifada'ya katılmakla yetinmemiş, aynı zamanda 14 Aralık 1987'de Müslüman Kardeşler Teşkilatı (İhvan Cemaati) mensubu Şeyh Ahmed Yasin, Abdülaziz er-Rantisi ve Mahmut ez-Zahhar gibi isimlerin öncülüğünde faaliyetlerine başlayan

1 Bazı bilgilerde 1962'de doğduğu belirtilmektedir.

2 <https://www.muhamrembalci.com/hukukdunyasi/alintilar/2501.pdf>

HAMAS'ın kuruluşunda da bulunmuştur.

Direniş içerisindeki öncü faaliyetleri sebebiyle birçok kez hapsedilen Heniye, Birinci İntifada'nın başlarında 18 gün tutuklu kalmıştır. Serbest bırakıldıktan kısa bir süre sonra 1988 yılında, 6 ay; 1989 yılında ise 3 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır.

Merc ez-Zuhur'a Sürgün Ediliş

İsmail Heniye, 1992 yılında serbest bırakıldıktan kısa bir süre sonra, 17 Aralık 1992'de Filistin'de İslami Direniş Hareketi (HAMAS) ve İslami Cihad Hareketi mensupları ile birlikte Lübnan'ın güneyindeki Merc ez-Zuhur'a sürgün edilmiştir. Filistin'in yakın tarihinde oldukça önemli bir yer tutan bu sürgünde, Filistinli grupların lider kadrolarından onlarca kişi de sürgün edilenler arasında bulunmaktaydı. İsrail yönetimi, Filistin'deki direniş içerisinde önemli rol oynayan isimleri Lübnan'a sürerek direnişi kırmayı ve gücünü zayıflatmayı amaçlamıştı. HAMAS tarafından kaçırılan bir Siyonist askerin öldürülmesi üzerine, Gazze Şeridi ve Batı Şeria'da gözaltına alınan toplam 415 isim, Lübnan'ın güneyindeki Merc ez-Zuhur'a sürgün

edilmiştir.

Güney Lübnan'da, yaşam alanlarından oldukça uzak bir noktada yer alan Merc ez-Zuhur vadisine sürülen HAMAS mensupları, burada yeniden organize olarak hayata tutunmaya çalışmıştır. Merc ez-Zuhur'a sürgün edilen HAMAS üyeleri, ilerleyen yıllarda grup için gerek entelektüel gerek edebî gerekse siyasi yönden önemli bir köşe taşı olmuştur.

Merc ez-Zuhur'a sürgün edilenler arasında; Abdulaziz Rantisi,³ İsmail Heniye,⁴ Cemal Mansur, Cemal Selim,⁵ Mahmut Ebu'l-Hunud, Mahmut Zahar, Aziz Salim Duveyik, Abdullah el-Kavasime gibi birçok üst düzey isim bulunmaktaydı.

HAMAS'ın üst düzey liderlerinden Mahmut Zahar, 2020 yılı başında verdiği bir röportajda, grubun İran ile olan ilişkilerinin de *Merc ez-Zuhur Sürgünü* sırasında başladığını ifade

3 Abdulaziz Rantisi, 17 Nisan 2004'te şehit edilmiştir.

4 İsmail Heniye, 31 Temmuz 2024'te şehit edilmiştir.

5 Cemal Mansur ve Cemal Selim, 31 Temmuz 2001'de, terör rejimi tarafından HAMAS'ın Nablus'taki bürosuna Apaçi helikopterleri ile düzenlenen hava saldırısında, altı HAMAS üyesi ile birlikte şehit edilmişlerdir.

etmiştir.

İsrail'in planlarının aksine bölgede hayata tutunan HAMAS mensupları, Filistin'e geri dönmek üzere ciddi anlamda organize hale gelmişlerdir. Kış şartlarına ve imkânsızlıklara rağmen hayatta kalan HAMAS üyeleri, bölgede sağlık merkezleri, ders halkaları, okullar ve akademiler tesis etmişlerdir. Sürgündekilerin tamamı, 1993 yılında Filistin'e tekrar dönmüşlerdir.⁶

Şeyh Ahmed Yasin'le Birlikte Oluşu

Şeyh Ahmed Yasin, asıl mücadelesine, Arapların 1967 hezimetinden sonra başlamıştır. Bu yıl itibarıyla gençlerle başlattığı çalışmalarından dolayı, neredeyse her hafta Siyonist karakollarında ifade vermek zorunda bırakılmıştı. Çünkü Şeyh Ahmed Yasin'in, Filistin için gerçekleştirmek istediği hedefi çok açıktı. Bu hedef, Filistin devletinin kurulması ve Siyonist İsrail'in bütünüyle ortadan kaldırılmasıydı. Şeyh Ahmed Yasin'in çalışmalarına katılan gençlerden biri de İsmail Heniye idi. İsmail Heniye'nin, Şeyh Ahmed ile tanışması çocuk denebilecek bir yaşta olmuş, o da Şeyh Ahmed Yasin'in eğitiminden geçerek aynı hedefleri benimsemiştir. Nitekim Heniye, bir röportajında, Şeyh Ahmed Yasin'le tanışmasını şöyle anlatmıştır: "*Şeyh Ahmed Yasin ile ilk kez 1973'te, Şeyh'in gençlerle ilgilenip onlara ders verdiği sırada tanıştım. Şeyh Ahmed Yasin, her zaman, kazananın geleceğinin nesli olacağını söylerdi. Bu da direniş ruhunu benimsememe vesile oldu. Şeyh Ahmed, felçli olmasına rağmen devrimi gerçekleştirdi. Direniş gruplarına yardımcı olurdu. Kassam Tugaylarının çalışmalarını yeniden canlandırdı. Felçli olmasına rağmen toplumsal gelişmeleri kaçırmaz, insanları etkilemeden geri de kalmazdı.*"

Şeyh Ahmed Yasin de İsmail Heniye de direniş ve kurtuluş üzerine odaklanmış, Filistin davasının tek çözümünün İsrail işgaline karşı direnmek ve Filistinlilerin haklarını iade etmekten geçtiğine inanmaktaydı. Her iki liderin de amacı, Filistin topraklarının tamamında Siyonist İsrail'in olmadığı bir Filistin devleti

6 <https://www.mepanews.com/tarih-filistin-merc-el-zuhur-surgununun-30uncu-yil-donumu-41479h.htm>

7 <https://www.tevhidhaber.com/ismail-heniye-seyh-ahmet-yasin-ile-nasil-tanistigini-anlatt-151749h.htm>

kurmaktı. Bu ortak inanç ve amaç, ilişkilerinin belkemiğini oluşturmuş ve Heniye, 2004'teki suikasttan sonra bile Şeyh'in izinden gitmeye devam etmiştir.

Şeyh Ahmed Yasin; fiziksel engeline rağmen, azim ve meydan okumanın sadece Filistin'in değil, bütünüyle İslam dünyasının hatta bütün mazlumların bir sembolüydü. İşte Heniye, HAMAS lideri Şeyh Ahmed Yasin, Eylül 1997 yılında Siyonist zindanlarından bir takas sonucunda⁸ serbest bırakıldıktan sonra onun⁹ ofisinin başına getirilmiştir. Bu görev, daha sonra özel kalem müdürü olarak 1999'da başlamış, şehit edildiği tarihe (22 Mart 2004) kadar devam etmiştir. Bu süreçte hem İsmail Heniye hem de Şeyh Ahmed Yasin, birçok kez Siyonist güçler tarafından tutuklanmıştır. Bu ortak çileler, onların aralarındaki ilişkiyi daha da güçlendirmiştir. Çünkü *hapis ve işkenceleri, kararlılık ruhu ve davalarının haklılığına duydukları güçlü inançla karşılaşmışlardır.*

Şeyh Ahmed Yasin'in İsmail Heniye üzerindeki etkisi tek taraflı değildir. Heniye'nin sahadaki etkinliği ve canlılığı, Şeyh Yasin'e ilham vermiş, onun gençlere ve onların mücadeleyi yönetmedeki rollerine olan inancını pekiştirmiştir. Öte yandan Şeyh Yasin'in rehberliği ve manevi desteği, Heniye'nin kararlılığını ve liderlik yeteneğini arttırmıştır.

Seçimler ve HAMAS Hükûmeti

HAMAS, Filistin'de, 2006 yılında yapılacak seçimlere girmeye karar vermiş ve seçim listesinin başında da -HAMAS lideri Halid Meşal'in, Şam'da sürgünde bulunmasından dolayı- Heniye yer almıştır. Nitekim 25 Ocak 2006 tarihinde gerçekleşen seçimlerde HAMAS, 132 sandalyeli Filistin meclisininin 74 sandalyesini alarak birinci

8 Ürdün'de sürgünde bulunan Halid Meşal'i; dönemin Siyonist, eli kanlı, katil başbakanı Netanyahu, MOSSAD'a öldürmesi için talimat vermiştir. 25 Eylül 1997'de on MOSSAD ajanı Kanada pasaportu ile Ürdün'e giderler ve zehri Halid Meşal'in kucağına şırınga ederler ama Ürdün istihbaratı tarafından da yakalanırlar. Zehirleme olayını gerçekleştiren ve yakalanan iki MOSSAD ajanı, panzehir ve Şeyh Ahmed Yasin'in serbest bırakılması karşılığında Siyonist İsrail'e iade edilirler.

9 Şeyh Ahmed Yasin'in son tutuklanışında müebbet ceza verile de (Mayıs 1989-Eylül 1997) sekiz yıl hapiste kaldıktan sonra, Ürdün'de yakalanan iki MOSSAD ajanıyla takas edilerek serbest bırakılmıştır. 22 Mart 2004'te de şehit edilmiştir.

çıkmiştir.¹⁰ Tek başına iktidar olma hakkı kazanan HAMAS, Haniye'yi, 16 Şubat 2006'da başbakan adayı olarak açıklamıştır. 19 Şubat'ta, ABD ve İsrail'in karşı çıkmalarına rağmen, Filistin başkanı Mahmut Abbas, kendisini kabul etmiş ve başbakanlığını onaylamıştır. Böylece Haniye, 29 Mart 2006 tarihinde Filistin başbakanı olarak yemin etmiş ve görevine başlamıştır.

Haniye'nin başbakan seçilmesinin ardından Siyonist İsrail, Filistin yönetimine yaptırım uygulamaya başlamıştır.¹¹ Haniye, ilerleyen süreçte Mahmut Abbas yönetimi ve Abbas'ın liderlik ettiği el-Fetih'in baskılarıyla karşılaşmaya başlamıştır. 20 Ekim 2006 tarihinde HAMAS ile el-Fetih arasındaki uzlaşma görüşmeleri sürerken Haniye'nin konvoyu silahlı saldırıya uğramıştır.

10 Filistin'de 15 Aralık 2005'te yapılan yerel seçimlerden HAMAS, zaferle çıkmıştı. 44 bölgede yapılan yerel seçimlerde HAMAS, oyların %56'sını alırken el-Fetih %35'te kalmıştı. Bu seçimler, Ocak 2006'da yapılacak seçimlerin galibinin de kim olduğunu göstermekteydi. Nitekim Ocak seçimleri %77 katılımla gerçekleşmiş; HAMAS 74 sandalye kazanırken el-Fetih 45 sandalye kazanmıştır. Dönemin Siyonist başbakanı Ehud Olmert; seçim sonuçlarını kabul etmeyeceklerini, ırkçı yönetim HAMAS'ın dâhil olduğu bir hükümet kurulması halinde Filistin yönetimi adına toplanan 50 milyon dolarlık (aylık) KDV vergilerini, Filistin tarafına transfer etmeyi durduracağını sinyallerini vermiştir. Daha geniş bilgi için bkz. Ali Balcı, Filistin 2006, s. 122 vd. https://www.ormer.sakarya.edu.tr/uploads/files/04_filistin_2006.pdf

11 Ali Balcı, agy. s. 121

Haniye'nin 14 Aralık 2006 tarihinde Gazze Şeridi'ne girişinin Siyonist örgüt tarafından engellenmesi de gerilimi artırmıştır. Sınırdan çıkan çatışmalarda Haniye'nin koruması hayatını kaybederken oğlu da yaralanmıştır; bu durum, HAMAS ile el-Fetih arasında yer yer çatışmaların yaşanmasına neden olmuştur.

Haniye, 15 Şubat 2007'de, taraflar arasında bir birlik hükümeti kurulması için istifa etmiştir. Böylece 18 Mart günü kurulan birlik hükümetinde, başbakanlığının ikinci dönemi başlamıştır.

Ancak HAMAS ile el-Fetih arasında gerilim devam etmiştir. Gazze Şeridi'ndeki HAMAS ile el-Fetih arasındaki çatışmaların Haziran 2007'de zirveye çıkması ve HAMAS hareketinin askerî kanadı Şehit İzzeddin el-Kassam Tugayları'nın, güvenlik kaosunu çözmek için Gazze Şeridi'ndeki güvenlik hizmetleri merkezlerinin kontrolünü ele geçirmesinin ardından 14 Haziran 2007'de Filistin yönetimi başkanı Mahmut Abbas tarafından görevden alınmıştır. Ancak HAMAS, Abbas'ın kararnameyi reddetmiş, İsmail Haniye hükümetinin görevde kalacağını ve Filistin ulusal yönetimi hükümeti olarak çalışmaya devam edeceğini

bildirmiştir.

Bunun ardından 14 Haziran 2007 tarihinde Mahmut Abbas, hükûmeti feshetmiş ve Haniye'nin başbakanlık dönemini sona erdirmiştir. Ancak Haniye, 2014 yılına kadar Gazze'deki hükûmetin başbakanlık görevini sürdürmüştür.

Gazze'de Haniye, HAMAS'ın üst düzey isimlerinden biri olarak yönetimde kalmaya devam etmiştir. Haniye, Halid Meşal'in ardından HAMAS'ın ikinci ismi olarak görülmekteydi. Daha önce de HAMAS'ın Gazze Şeridi liderliği görevini yürütmüştü.

2016 yılında Gazze'den Katar'ın başkenti Doha'ya gitmiş ve HAMAS'ın dış ilişkilerini yürüttüğü ofiste çalışmaya başlamıştır. Yapılan seçimle birlikte, 2017 yılının Mayıs ayında HAMAS siyasi ofis başkanı olmuş ve HAMAS liderliği pozisyonunu Halid Meşal'den devralmıştır. 2018 yılında ABD dışişleri bakanlığı, 31 Ocak 2018'de Haniye'yi, "terör listelerine" almıştır. Bu karar, dönemin ABD başkanı Donald Trump'ın, Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıma kara-

rı nedeniyle Washington ile Filistinliler arasında gerginlik yaşandığı bir dönemde gelmiştir. Kararı "gülünç" olarak nitelendiren HAMAS, "Sanki biz Filistinliler olarak Amerika'dan iyi hâl belgesi bekliyoruz." demiştir. Halid Meşal'in yerine HAMAS siyasi ofis başkanı olan Haniye, HAMAS'ın görünen yüzü ve siyasi lideri olarak dünya çapında birçok ziyaret gerçekleştirmiş ve dikkatleri, Filistin meselesine çekmek için açıklamalarda bulunmuştur.¹²

Haniye ve Ailesine Yönelik Saldırıları

İsmail Haniye ve ailesi, Siyonist katiller tarafından birçok kez saldırıya uğramıştır. Haniye, Siyonist rejimin saldırılarında çok sayıda aile üyesini şehit vermiştir. Özellikle 7 Ekim 2023 tarihinden bu yana, en az 60 aile üyesi İsrail saldırılarında can vermiştir. Bunlar arasında Haniye'nin oğulları, torunları, ablası ve yeğenleri de bulunmaktadır.

Siyonist katiller güruhu İsrail'in, 10 Kasım 2023'te Gazze kentinde yerinden edilmiş kişilerin bulunduğu bir okulu hedef alması sonucu, Haniye'nin torunlarından biri hayatını kaybetmiştir.

Suikastlar ve katliamlar devam etmiştir. Nitekim İsmail Haniye'nin ablası Zehra Haniye, Siyonist İsrail'in 25 Haziran 2024 tarihinde Gazze kent merkezi batısındaki Şati kampında düzenlediği hava saldırısında, çocuklarıyla birlikte yaşamını yitirmiştir. Haniye, ablasının şehadeti üzerine şöyle konuşmuştur: "*Ablam ve ailesi de dâhil olmak üzere, yeni aile üyelerinin şehadetini duyuruyorum. İşgalci İsrail, akrabalarımı ve ailemi hedef almanın direnişin tutumunu değiştireceğine inanıyorsa yanılıyor. Barış yapmayacağız, değişmeyeceğiz, zayıflamayacağız ve umutsuzluğa kapılmayacağız. Aksine, yolumuza kararlılıkla devam edeceğiz. Bir kez, iki kez ve üç kez tekrar ediyorum ki ailemin şehitleri, halkımızın şehitleridir ve halkımızın şehitleri de benim ailemdir. Şehitler arasında hiçbir fark yoktur, hepsi Allah tarafından zafere ve özgürlüğe giden yolumuzu açmak için*

¹² <https://www.yenisafak.com/HAMAS-lideri-ismail-Haniye-kimdir-ismail-Haniye-nereli-kac-yasinda-ismail-Haniye-hayati-h-4566669>

seçilmiştir.¹³

10 Nisan 2024 tarihinde, Ramazan Bayramı dolayısıyla Gazze kentinin batısındaki eş-Şati mülteci kampı sakinleri ve yakınlarıyla bayramlaşmaya giden HAMAS siyasi büro başkanı İsmail Heniye'nin ailesinden birçok kişinin bulunduğu araç, hedef alınmıştır. Bu saldırıda 3 oğlu ve 4 torununu¹⁴ şehit veren Heniye, kameralar onu çekerken ölüm haberini aldığı anda "Allah'tan geldik, Allah'a döneceğiz." ifadelerini kullanmıştır.

Oğullarının ölüm haberini bir hastane ziyaretinde almış, akabinde de şu açıklamayı yapmıştır İsmail Heniye: "Şehitlerimizin mübarek kanı bizi ilkelerimize, mücadelemize, direnişimize ve topraklarımıza bağlılığımızda daha da kararlı kılacaktır. Oğullarımın ve torunlarımın şehadetiyle bizlere bahşettiği bu şereften dolayı Allah'a şükrediyorum. Bu acılarla ve kanla halkımız, davamız ve ümmetimiz için, geleceğimiz ve özgürlük için umut tohumları ekıyoruz. Oğullarım Gazze'yi terk etmedi. Gazze'de kahraman halkımızla beraber cesurca direndiler, mücadele ettiler. Bütün halkımız ve Gazze ahalisi, çocuklarının kanlarıyla ağır bedeller ödemişler. Ben de onlardan biriyim. Ailemizden 60'a yakın şehidimizi bu mübarek davaya, İslam davasına kurban verdik. Ailemin 60'a yakın ferdi şehit oldu. Filistin halkının bütün şehitleriyle onlar arasında hiçbir fark yok."¹⁵

Çocuklarının Gazze'yi terk etmediğini, Kudüs ve Mescid-i Aksa'nın kurtuluşu yolunda hayatlarını feda ettiğini söyleyen Heniye, "İrkçı rejime; yıkımla, katliamla, yok etmeyle alamadığını, müzakere masasında da alamayacağını söylüyoruz. Oğullarımın kanı, Gazze'deki şehit halkımızın kanından daha kıymetli değildir. Kayıplarımız ne kadar büyük olursa olsun, İsrail'in yaptığı şantaja boyun eğmeyeceğiz, taviz ver-

meyeceğiz." değerlendirmesinde bulunmuştur.

13 çocuğu bulunan ve Gazze'deki ateşkes müzakerelerini yürüten HAMAS'ın politik yüzü Heniye, her daim vurguladığı "Canımız, kanımız, ailemiz ve sahip olduğumuz her şey Kudüs ve Mescid-i Aksa'ya feda olsun." ifadeleriyle¹⁶ davasına adanmışlığın en güzel örneğini vermiştir.

Heniye'nin kendisi de bugüne kadar birçok kez suikasta uğramıştır.

- İlki, 1980'lerin sonunda İsrail hapishanelerinde düzenlenmiştir.
- 6 Eylül 2003'te, aralarında hareketin kurucusu Şeyh Ahmed Yasin'in de bulunduğu bazı HAMAS liderlerini hedef alan İsrail saldırısından kurtulmayı başarmıştır.
- 20 Ekim 2006'da el-Fetih ile HAMAS hareketleri arasında yaşanan silahlı çatışma sırasında, Heniye'nin bulunduğu konvoy, Gazze'de silah saldırıya uğramıştır.
- Son olarak ise İsrail, geçtiğimiz yıllarda Gazze'de yaptığı vahşi saldırılarda Heniye'nin evini bombalayarak suikast girişiminde bulunmuştur.

Şeyh Ahmed Yasin'in şehit edilmesinin ardından HAMAS'ın önde gelen isimlerinden biri hâline gelen Heniye; mütevazı yaşamı, entelektüel kapasitesi ve samimiyeti ile dikkat çekmekteydi.

O da birçok Filistinli gibi gençliğinin baharında İsrail zindanlarıyla tanışmış, kendi topraklarındaki Siyonist zulmü içerisinde yaşayarak tecrübe etmiştir. İşgalci İsrail'in sürdürdüğü işgal; evlerini yıktığı, zulmettiği Filistin'de onlarca yıldır her çocuğun bağrında yanan ateş, Heniye'de de tutuşmuştu.¹⁷ (Devam edecek...)

13 <https://www.mepanews.com/HAMAS-lideri-heniye-ailemi-sehit-etmeniz-karariligimizi->

14 İsmail Heniye'nin şehit edilen çocuklarının ve torunlarının isimleri şöyledir: Oğulları Hazem, Amir, Muhammed; torunları ise Emel, Halid, Melek ve Razan'dır.

15 <https://www.indyurk.com/node/714441/d%C3%BCnya/HAMAS-lideri-haniyenin-3-0%C4%9Flu-ve-torunlar%C4%B1-i-CC%87srail-bombard%C4%B1man%C4%B1yla-%C3%B6ld%C3%BCr%C3%BCld%C3%BC>

16 <https://www.gzt.com/mecra/multeci-kampindan-HAMAS-liderligine-ismail-Heniye-3788378>

17 <https://www.trthaber.com/haber/dunya/iran-cumhurbaskani-pezeskiyan-iran-Heniye-yasini-tutuyor-870939.html>

Mescid-i Aksa - Üç Mescit - Kâbe

Nazife ACISU

Elhamdulillahî rabbil âlemin, rabbişrahli sadri.

“Yeryüzünde insanlar için yapılan ilk mâbed, bütün insanlık için bir bereket kaynağı, bir hidâyet rehberi ve bir yönelme merkezi olan Mekke’deki Kâbe’dir” (Al-i İmran, 96).

Bazı yerler, diğerlerinden farklı olarak ilâhî feyiz ve berekete, insanların manevî açıdan temizlenme ve arınmalarına mahal kılındığını, buralara özel bir anlam ve önem atfedildiği yerlerdir. Bazı yerler için de “mübarek” (ilahî bereket) ve “mukaddes” (manevî kirlerden arınmış, mübarek) sıfatları kullanılmaktadır.

“Mukaddes topraklar” deyince aklımıza Allah’ın seçtiği özel bir yer, dünyanın yaratılışından beri var olan güvenli harem bölge Mescid-i Haram gelir. Sınırları, Allah Teâlâ tarafından belirlenmiştir. 40 km.lik özel bir bölge, sadece Müslümanların girebildiği *Hac ve Umre* ibadetinin yapıldığı yerdir.

Mescid-i Nebevi

“Ve seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik” (Enbiya, 107).

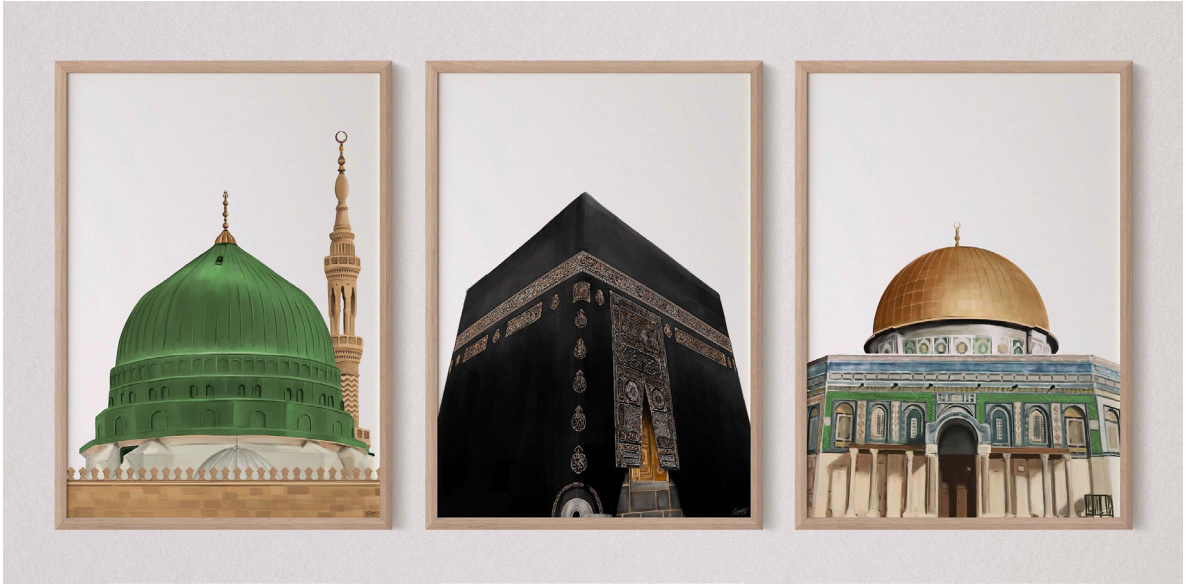
Peygamberimiz (asm), ensar ve muhacirler; Mescid-i Nebevi’yi beraber yapmışlardır. Şu anda Peygamberimizin kabrinin bulunduğu mescittir. Peygamberimiz, Mescid-i Nebevi yapılırken, “Allahım! Ahiret hayatından başka hayat yoktur. Ensara ve muhacirlere mağfiret et!” diyerek dua etmiştir. Mescid-i Nebevi’nin önemine binaen de şöyle buyurmuştur. “Benim evimle minberim arasında kalan yer, cennet bahçelerinden bir bahçedir.”

Mescid-i Aksa

Mekke (Mescid-i Haram) ve Medine’den (Mescid-i Nebevi) sonra Müslümanların ve dolayısıyla **İslam’ın en kutsal üçüncü dini mabedi olarak kabul ediliyor.**

Mescid-i Aksa, çevresi mübarek bereketli kılınmış mescittir. Hadislerde geçen bilgilerde; birinci mescit, Kâbe; ikinci mescit, Mescid-i Aksa’dır. Aralarında ise 40 yıl olduğunu Peygamberimiz, bize bildirmiştir. Kur’an-ı Kerim’e baktığımızda birçok ayette bu topraklardan yani “*ardu’l-mukaddesten (Mukaddes topraklar)*” bahsedilir.

1. İlk kıblemizdir. Haşır ve neşir yeridir. Peygamber Efendimiz (asm), Mekke’de bulunduğu müddetçe Mescid-i Aksâ’ya doğru namaz

kılarken Kâbe'yi de önünde bulunduruyor, böylece her iki kibleyi de birleştiriyordu. Ancak Medine'ye hicret ettikten sonra her iki tarafa dönmek mümkün olmadı. Buharî'nin rivayetine göre, Peygamber Efendimiz (asm) hicret ettikten sonra 17 ay kadar Mescid-i Aksâ'ya dönerek namaz kılmıştır. Dünyanın en büyük mescididir. Şimdiki surların bulunduğu alanın tümüdür.

2. Mescid-i Aksa, Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinden bir ayettir. Kur'an'da Mescid-i Aksa, hadislerde beytu'l-makdis şeklinde geçer: "Bir gece, kendisine bazı âyetlerimizi gösterelim diye kulunu Mescid-i Harâm'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah, eksikliklerden münezzehdir. O, gerçekten her şeyi işitmekte ve görmektedir" (İsra, 1).

Peygamberimizin miraca çıktığı yerdir. **"Biz, onu (İbrahim'i) Lût ile beraber kurtarıp içinde âlemler için bereketler kıldığımız yere ulaştırdık" (Enbiyâ, 71). İbrahim'in (as) hicreti, Allah'ın emri ile bu mukaddes topraklara doğru olmuştur.**

"Ey kavmim! Allah'ın size yazdığı ard-mukaddes'e (temiz kılınmış beldeye) girin. Sakın ardınıza dönmeyin. Yoksa ziyana uğrayanlar olursunuz, dedi" (Maide, 21).

"Onlarla, mübarek kıldığımız memleketler arasında, sırt sırta şehirler mey-

dana getirmiştik" (Sebe, 18). Ayette geçen *"mübarek kılınan memleketler"*, İbni Abbas Hazretlerinin beyanına göre *Filistin köyleridir*. Suriye, Lübnan, Ürdün, Filistin'in bir kısmıdır.

"And olsun ki biz, zikirten (Tevrat) sonra (Davud'a indirilen) Zebûr'da yazdık ki, arza benim salih kullarım varis olur" (Enbiyâ, 105).

Bu ayetlere baktığımızda, bu arza Siyonistlerin sahip olması mümkün değildir. Ellere fırsat geçince insanlığa neler yaptıkları ortadadır.

Kur'an'dan bunca ayeti ve Peygamberimizden bunca hadisi bile hala *"Mescid-i Aksa, beytu'l-makdis bizim davamız değildir"* diyebilir miyiz? Mescid-i Aksa, samimi müminlerin meselesidir.

3. Kur'an'ın üçte ikisi, beytu'l-makdis: mukaddes arz topraklarıyla ilgilidir. Hz. İbrahim ve Hz. Lut'un (as) hicret ettiği yerdir. Hz. Yusuf'un çocukluğunu yaşadığı, Hz. Musa'nın ve Hz. Harun'un (as) girmek isteyip giremediği, Hz. Davut'un (as) fethettiği, Hz. Süleyman'ın (as) hükümlerlik sürdürdüğü, Hz. Meryem'in mabet olarak kullanıp ibadet ettiği, Hz. Zekeriya (as), Hz. İsa (as), Hz. Yahya'nın (as) yaşadığı yerlerdir. Peygamberimizin (asm) miraca, arş-ı alaya yükseldiği, yüz yirmi dört bin peygambere namaz kıldırıldığı yerdir. Ayrıca bu peygamberlerin, insanları İslam'a davet ettiği, çevresinin de

mübarek/bereketli kılındığı yerdir. Her bir peygamberin kıssaları, bu topraklarda meydana gelmiştir. Cebrail (as), defalarca bu topraklara, Allah'ın (cc) izni ile gelmiştir.

Peygamberimiz (asm), hüzün yılında Hz. Hatice annemizi ve Ebu Talib'i kaybetmiş, Taif'e olan yolculuğundan da hüzünle dönmüştü. Allah Teâlâ; Peygamberimize (asm), sabrının, çabasının karşılığı olarak (*Beytu'l-Makdis'e, Mescid-i Aksa'ya*) İsra yolculuğunu yani âlemlerin Rabbinin makamına kadar yükselen bir teselli yolculuğunu lütfetmiş ve onun gönlünü hoş etmiştir. Başka yerden de yükselebilirdi ama Allah Teâlâ burayı murat etmiştir.

Memleketini terk etmek zorunda kalan, kavminin işkencesinden hatta öldürmeye kalkışmasından sonra Kur'an ayetlerinde belirtildiği gibi Beytu'l-Makdis'e hicret eden Hz. İbrahim peygamber için de umut ve güven, bir nevi teselli yeridir. **"Ey Ateş! İbrahim'e serin ve selametli ol, diye emrettik"** (Enbiya, 21). Evet, bu zalimler, İbrahim'i tuzağa düşürmek istediler fakat biz, onları daha fazla zarara uğrattık. Ardından biz, İbrahim'i ve Lut'u, kâfirlerin elinden kurtarıp tüm insanlık için feyiz ve bereket kaynağı kıldığımız bir ülkeye yerleştirdik.

İsra... Mekke'de nazil olan İsra suresi ile alakalı Hz. Aişe annemizin anlattığı bir hadiste, *Peygamber, Zümer ve İsra surelerini okumadan uyumazdı*, buyurmuştur.

Tin... Bera b. Azib (ra), *Rasulullah'ın yatsı namazında Tin suresini okuduğunu işittim. Hayatımda bundan daha güzel bir ses duymadım*, buyurmuştur. Yine *"tûri sînîn"* denilen bölge, **arz-ı mukaddes** topraklarıdır.

Beytu'l-Makdis, her zaman Peygamberimizin ve sahabelerin gündemindeydi. Peygamberimiz (asm), İsra ve Miraç olayı ile Mekke'de bulunan mazlum Müslümanların akıllarına, Beytu'l-Makdis'in yerel değil küresel bir mesele olduğunu yerleştirmiştir. Önce *manevi, dini, siyasi, askeri bir bağ* oluşturmuştur.

Beytu'l-Makdis ismini peygamberimiz kullanmıştır. Peygamberimizin (sav) hizmetçisi Meymûne binti Saad (ra) rivâyet ediyor:

Dedim ki: Ya Rasûlallah! Bize, Beytül Makdis'i anlat.

Dedi ki: "*Orası 'Haşir' ve 'Neşir' yeridir. Oraya gidiniz ve namaz kılınız. Oradaki namazın ecri (sevabı) başka yerdekilerin bin katıdır.*"

Dedim ki: Buna gücümüz yetmezse?

Dedi ki: "*Kandillerini (Mescid-i Aksa) aydınlatacak yağ gönderiniz. Kim, bunu yaparsa sanki oraya gitmiş gibidir.*"

O zaman haçlıların egemenliğindeydi Kudüs. Yani Peygamberimiz, zamanı geldiğinde oranın fethedileceğini biliyordu.

Mute Savaşı, 629 yılında, Peygamberimizin görevlendirmiş olduğu 3 komutanı ile 100 bin kişilik Bizans ordusuna karşı yapılan bir savaştır. **Müslümanların sayısı ise 3 bin kişidir.** Mute denilen yer, haritaya baktığımızda o zaman **İlya** yani şimdi kullandığımız ismi ile *Kudüs'e* 50 km yakınlıkta bir yerdir. Bu savaşta baktığımızda, Kudüs'ün yolunu açmak için olduğu anlaşılıyor. Yaklaşık bir yıl sonra da 30 bin kişilik ordu ile Tebük seferine çıkmıştır. Bizlere, savaş ve seferleri, hep Suriye ya da başka bölgeler üzerine yapılmış gibi gösteriyorlar; oysa Peygamber Efendimizin hedefinde, Kudüs vardı.

Tebük seferine çıktığında Mescid-i Aksa'nın fethedilmesi için bir planının olduğu anlaşılıyor. Bu yol üzerinde birçok topluluktan ya İslam'a girmeleri istenmiş ya da cizye karşılığı canları ve mallarının güvence altına alındığını belirten ahidnâmeler verilmiştir. Bölgedeki birkaç Yahudi kabilesiyle anlaşmalar yapılmıştır. Bu antlaşmalar, bir nevi Mescid-i Aksa yolunun açılması içindir. Daha sonra 638 yılında, fetih gerçekleşmiştir. Hz. Peygamber (as) vefat etmeden önce üç konu üzerinde çok durmuştur: *Namazın ehemmiyeti, kadınlara iyi davranılması, Usame b. Zeyd'in ordusunun yola çıkması.*

"Ey Üsâme! Allah yolunda, Allah'ın ismiyle muharebeye çık! Allah'ı inkâr edenlerle çarpış!" (Devam edecek...)

Empati mi Yoksa Vicdan Aldatmacası mı?

Rüstem AYILMAZDIR

İnsanlık tarihi boyunca Müslümanların büyük kıyımlardan geçtiği dönemler olmuştur. Şanlı tarihimizde zaferlerimiz kadar acılarımız da var. İslam tarihi, kanlı gözyaşlarını akıtır sayfalarına. Ağıtların, gözyaşının, acının, hüznün ve özlemin hiç dinmediği, aynı zamanda da sabrın ve mücadelenin hep devam ettiği bir coğrafyadır İslam coğrafyası. Tarihin bazı dönemlerinde kıyımdan geçirilen Müslümanları; tiyatro izler gibi izleyen, bir iki gözyaşı döküp kenara çekilen ve bu duruma sezsiz kalmayıp imkânı dâhilinde hiçbir yardımı ek-sik etmeyen Müslüman portrelerini görüyoruz.

Empati, başkasının duygularını anlama, bu duyguları anlamakla birlikte paylaşma ve başkasının davranışlarının arkasındaki motivasyonu içselleştirebilme yeteneğidir. Maalesef ümmetin büyük çoğunluğu, bu yeteneğini kaybetmiş durumda. Vahşice öldürülen, her türlü işkenceden geçirilen, tecavüz edilen, malları gasp edilen, onurları zedelenen ve toprak-

Vahşice öldürülen, her türlü işkenceden geçirilen, tecavüz edilen, malları gasp edilen, onurları zedelenen ve toprakları işgal edilen mazlum Müslümanların durumları karşısında ne kadar empati kurabiliyoruz? Kurduğumuz empati mi yoksa vicdan aldatmacası mı?

ları işgal edilen mazlum Müslümanların durumları karşısında ne kadar empati kurabiliyoruz? Kurduğumuz empati mi yoksa vicdan aldatmacası mı?

"Müminler; birbirlerini sevmekte, birbirlerine acı-makta ve birbirlerini koru-makta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta oldu-ğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulur-lar." (Buhari, Edeb, 27; Müs-lim, Birr, 66). Hadis, çok açık değil mi? Bugünkü hâlimiz

içler acısı. Dünya hayatına dalmış, sadece dün-yevi hedefler peşinden koşan, onu elde edebil-mek için her türlü şeyi mübah görüp hayatını bu yolda tüketenler hâline gelmişiz. Yazıklar ol-sun bize! Üzerimizdeki bu gafleti, uyuşukluğu, tembelliği ne zaman atacağız? Ne zaman düş-manlarımızın ellerinde kirletilmiş namuslarımızı kurtaracağız? Bizler, zihinleri gasp edilmiş, düşünme yetisi elinden alınmış bir ümmetiz. Kavramların birbirine girdiği, kimsenin kimseye güvenmediği, hemen hemen her hizbin kendi

sancağını yüceltme yarışına girdiği korkunç bir zamanı yaşıyoruz. Bizler, emperyalistlerin tarlası hâline geldik. İstedikleri ürünü ekip biçiyorlar.

İmtihan dünyasında hak ile batılın savaşı, kıyamete kadar devam edecek. Tağutlar, Firavunlar, zalimler eksik olmadı ve olmaya-
cak. Önemli olan hangi tarafta olduğumuzdur. Bir iki damla gözyaşı döküp kenara çekilmek mi yoksa kardeşlerin acısını içselleştirip harekete geçmek mi? Ashabu'l-Uhdud'u, Mekke Dönemi işkencelerini, Endülü>ü, Haçlıların Müslümanlara yaptıklarını, Bosna>yı, Çeçenistan>ı, Doğu Türkistan>ı, Halepçe>yi, Yemen>i, Irak'ı, Suriye'yi ve halen devam eden büyük acımız ve utancımız Gazze>yi hatırlayın. Şu ayeti de hatırlayın: **"Hem size ne oluyor ki Allah yolunda ve ey rabbimiz, bizleri, halkı zalim olan bu memleketten çıkar, tarafından bizi iyi idare edecek bir sahip ve bize katından bir kurtarıcı gönder, diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların kurtarılması uğrunda savaş çıkıyorsunuz?"** (Nisa 75). Bugün herkes kendi mevzisinde mücadele etmeli ve kendisini kandırmayı bırakıp harekete geçmelidir. İşte Gazze gözlerimizin önünde. Bir Ashabu'l-Uhdud kadar, canlı ve gerçek... HD kalitesinde videolar, vicdanlarımızın önüne geliyor.

Müslüman kardeşlerinin düştüğü duruma sessiz kalmayan birkaç şahsiyetten bahsetmek istiyorum: Hz. Ebu Bekir (ra), Hz. Osman (ra) ve Mutasım.

Hz. Ebu Bekir (ra), Müslüman olduğu gün, ticaretinden biriktirdiği kırk bin dirheme sahipti. Müslüman olduktan sonra da yaptığı ticaretten çokça para kazanmıştı. Resulullah (sav) ile Medine'ye hicret ettiği zaman, sadece beş bin dirhemden başka bir varlığı kalmamıştı. Servetini, Mekke müşriklerinin efendilerinden her türlü işkenceyi gören Müslüman köleleri kurtarmak için harcadı.

Hz. Osman'ın (ra), halifeliğinden önce Şam'dan gelecek bir kervanı vardı. Bu sıralarda Müslümanlar büyük kıtlık yaşıyordu. Gelecek olan kervan, bin deveden oluşuyordu. Buğday, zeytinyağı ve üzüm yüklüydü. Tacirler ondan

mallarını istemesine rağmen, *bana sizin verdiğiniz ücretten daha fazla veren var*, deyince tacirler, "Bizim dışımızda tacir kalmadı, kim vermiş olabilir sana bizden fazla?" derler. Hz. Osman şöyle karşılık verir: *"Allah, bana her bir dirhem karşılığında on dirhem verdi. Siz, bana daha fazlasını verebilecek misiniz?"*

Halife Mutasım döneminde, Rum valisi, yağmaladığı Müslüman kasabalarından birinde, Müslüman bir kadını esir alır. Kadına işkence ederlerken kadın, neredesin Mutasım, şeklinde bağıırır. Bunun üzerine Rum valisi, dalga geçerek kadına; Tabii, Mutasım beyaz atlı ordularıyla şimdi gelir ve seni kurtarır, der. Bu haber, hilafet sarayına ulaştığında Mutasım, sevdiği bir içeceği yudumluyordur. Haberi öğrenince *o kadını esaretten kurtarmadan bana yeme içme yok*, der. Rum valisinin söylediği gibi büyük bir süvari birliği hazırlar ve kendisi, bu orduya komutanlık eder. Halife Mutasım, şehri fetheder ve Rum valisini öldürür, kendisine haykıran kadının elinin bağlarını çözer, onu tutsaklıktan kurtarır.

Örnek verdiğimiz şahsiyetlerin, kardeşleri için yaptıkları fedakârlıklar, bize yol göstericidir. Kardeşlerinin sıkıntılarını sadece içselleştirip bir kenara çekilmediler. Hemen harekete geçerek vicdanlarını, bedel ödeyerek rahatlattılar. Yoksa iki damla gözyaşı dökerek -bu ameli küçümsemiyorum, Allah'a sığınırım- kenara çekilmediler. Müslümanların acılarına en yüksek derecede empati kurarak harekete geçtiler.

Gazze'de kardeşlerimizin başına gelenler, samimi Müslümanları kahretmektedir. Hiçbir şey yapamamak... Acaba tarihin hangi zamanında bu kadar aciz kaldık? Ne bir ordumuz ne de birliğimiz var! Zillet üzerimizden kalkmıyor. Zifiri karanlıkta bir mum ışığına muhtaç kaldık. Bir buçuk, iki milyar nüfusumuz olmasına rağmen... Gazze'deki kardeşlerimiz için harekete geç(e)miyoruz. Bir futbol maçı kadar konuşulmuyor Gazze! Dertlenemedik, kederlenemedik, sahiplenemedik Gazze'yi. Kendi başına, akbalalara terk ettik mazlumlarımızı.

Kardeşleri için gayret eden kardeşlerimiz var elbette. Sözümüz onlara değil. Türkiye Müslümanları olarak büyük bir bolluk ve rahatlığın

çindeyiz. Tok, açın hâlden anlamıyor. Nasıl empati kuracağız? Kardeşlerimizin feryatlarını nasıl işiteceğiz ve içselleştireceğiz? Onların yaşadığını yaşamaya çalışarak bunu biraz başarabiliriz. Aksi hâlde ancak onların durumuna düştüğümüzde çok iyi anlamış olacağız.

Katledilmiş çocukların acısını, anne baba olanlar en iyi hisseder. Belki de en iyi becerebildiğimiz empati bu. Açlık çeken kardeşlerimizi anlamak için ise aç kalmayı denemeliyiz. Kuru ekmek ve yanında bir çeşit katıkla empati kurmaya çalışmalıyız. Tok karınla sadece vicdanımızı aldatırız. Bazı günler ise hiç yememek... Çünkü onlar, bu hâlde ve daha kötüsünü yaşıyorlar.

Hemen hemen hepimiz görmüşüzdür, canlı veya videolardan. Yalın ayak; soğukta, üzerinde ince elbiselerle tir tir titreyen çocukları. Kışın soğukunda sen de yalın ayak ve ince elbiselerle çık ve kardeşinin yaşadıklarını bir nebze hisset. Sıcak sobanın veya peteğin başında hüzünlenecek vicdanını aldatmaktan başka bir şey yapmazsın. Soğuktan birbirlerine sokulup ince hasırın üzerinde sabaha kadar ısınmaya çalışan

mazlumlar gibi biz de yapalım ve vicdanlarımızı sıcak yataklarımızda aldatmayalım. Kendilerine doğru gelen havanın sesinin dehşetini, tank paletlerinin gıcirtısının sesini, kan ve barutun kokusunu onlar her gün yaşıyorlar.

Elbette vicdanı olan her insan harekete geçecektir. Avrupa'da vicdanlı insanların neler yaptığına şahit olduk. Filistinlileri desteklemede, Müslümanları sınıfta bıraktılar. Kariyerlerini tehlikeye atanlar, dayak yiyenler, günlerce aynı yere gelip protestolarını yapanları gördük.

Bizim empatimiz; Hz. Ebu Bekir'in, Hz. Osman'ın ve Mutasım'ın empatisi (içselleştirmesi) gibi olmalı. Artık vicdanlarımız, bedenlerimizle beraber harekete geçmeli. Allah'ın davasını herkese ulaştırmalı, peygamberî mücadeleyi sürdürmeli ve bu ayetin bize gösterdiği hedefe ulaşmak için çabalamalıyız: **"Fitne (şirk) sonlanıncaya ve din (otorite) Allah'a ait olunca dek onlarla savaşın. Yaptıklarına son verilerse zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur."** (2/Bakara, 193).

Yazdıklarım; önce kendi nefsim, sonra siz kardeşlerime...

Müslüman Genç ve Sorumlulukları

Mümine KARAKUŞOĞLU

Gençlik; bir milletin geleceğinin teminatı, bir hareketin sürücüsü, dinamik gücü anlamındadır. Bir bakıma gençlik, toplum için canlılığı ve dinamizmi sağlayan damardaki kandır.

Tarih boyunca gençler, milletlerin kendi kültür ve örflerinin devamını sağlayacak ve muasır medeniyetler seviyesine ulaşma yolundaki çalışmalarını devam ettirecek varisleri olmuşlardır. Bu nedenle toplumun yükselmesini isteyenler; gençlerini ahlaki, ilmi vb. tüm yönlerden belli bir düzen içinde yetiştirmek için çaba harcarken bir milletin gerilemesini, ulaştığı üstün seviyeden aşağı bir hâle düşmesini isteyenler, o milletin gençliği üzerinde her türlü desise ve tuzaklarını uygulamakta ve bu şekilde o milleti kendine bağımlı hâlde bırakmaktadır.

Bugün dünyaya hükmetmek isteyen yirmi birinci asrın zorba diktatörleri, gücünü rabbinden alan milletlerin nesillerini hedef alarak hem gençler ve yetişkinler arasında uzaklaşma ve kargaşa çıkarmışlar hem de o milletin geleceğini kendilerine esir etmişlerdir.

Bugün dünyaya hükmetmek isteyen yirmi birinci asrın zorba diktatörleri, gücünü rabbinden alan milletlerin nesillerini hedef alarak hem gençler ve yetişkinler arasında uzaklaşma ve kargaşa çıkarmışlar hem de o milletin geleceğini kendilerine esir etmişlerdir.

Kudüs'te Zeytun Dağı'nda gerçekleştirilen misyonerler kongresinde papaz Zuveymir şöyle diyor: "Sizler, Müslümanlar arasında öyle bir tohum attınız ki onların Allah ile bağlarını kopardınız, onlar bir daha Allah'ı tanımak istemezler, bir zamanlar Müslümanların önem verdiği yüce değerler ayaklar altına alınmış fakat bu durum Müslümanları hiçbir infiale (öfke) sokmamıştır. Onlar, ancak rahatlarını ve konforlarını düşünür olmuşlardır. Onların dünyadaki çalışmaları ancak şehvetleri içindir. Öğrendikleri zaman, şehvetleri için öğrenirler; mal biriktirdikleri zaman, şehvetleri için biriktirirler; onlar, şehvetlerinin esiri olmuşlardır."

Bugün çağdaş olma yolunda, bir yandan televizyon, sosyal medya ve dergilerle diğer yandan cadde ve sokaklarda utanç verici manzaralarla gençlik; şehvet düşkünü, cinsellikle meşgul bir yığın hâline getirilmekte ve gençlerin başka alanlara yönelmeleri engellenmektedir.

Üstat Tantavi'nin deyişiyle, "En mahrem yerlerini görecektir kadın erkek bir arada

bulunmak, dans etmek, açılıp saçılmak, sahillerde çırılçıplak gezmek; Paris, Londra, Berlin, New York vb. Batı şehirlerinden geldiği için, çağdaşlığın alameti sayıldı. İzzet, iffet, namus ve temizlik gibi duygular İslam kaynaklı olduğu hâlde bunlar, gericilik alameti sayıldı.”

“Bunlar, onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. Önceden kâfir olmuş kimse-lerin sözlerine benzetiyorlar. Allah, onları kahretsin. Nasıl da haktan batıla döndürüyorlar” (Tevbe, 30).

İslam Müslüman gence, dinî vecibelerle sorumluluk yüklerken aynı zamanda onu üstün ahlaki seviyenin zirvesine yükseltmiştir. Sorumluluğunun bilincinde yaşayan bir genç, ulaşacağı derece ve mükâfatları görerek bu yolda ilerlemenin psikolojik rahatlık ve mutluluğuna kavuşacaktır.

Müslüman Gencin Sorumluluğu

Müslüman genç, gençliğinin bir nimet olduğunu ve bunun, yüce Allah’ın hoşnutluğunu kazanacak doğrultuda harcanması gerektiğinin bilincinde olmalıdır. Körü körüne taklitçilikten sakınmalıdır. Allah Resulü’nün buyurduğu üzere: *“Sana fayda vereceklere karşı hırslı ol ve Allah’tan yardım dile, bu konuda acizlik yapma.”*

Körü körüne taklitçilik, milletleri ve cemiyetleri sonu hüsrana olan *helak’e* ve yıkıntıya doğru götürür. Taklitçi milletler; küfür, isyan ve fiske yollarına girdiklerinde mukavemet güçlerini ve kendilerini ayakta tutan varlık sebeplerini, izzetlerini kaybederler. Neticede yıkılışları, kaçınılmaz olur. Bu sosyal hadiseyi Kur’an-ı Kerim, açık bir şekilde vurgulamaktadır: **“Bir ülkeyi helak etmek istediğimizde o ülkenin, zenginlik sebebiyle şımarmış elebaşlarına emrederiz, buna rağmen onlar, orada kötülük işlerler. Böylece o ülke helaka müstehak olur, biz de orayı darmadağın ederiz.”** (İsra, 16).

Bir hadiste şöyle buyuruyor Allah resulü (sav): *“Beş şey gelmeden önce, beş şeyin kıymetini bil. Ölüm gelmeden önce hayatın, hasta olmadan önce sağlığın, meşguliyet gelmeden önce boş vaktin, ihtiyarlıktan önce gençliğin, fakirlikten önce zenginliğin kıymetini bil”* (Hâkim).

Müslüman genç, Allah’ın kendisine yüklediği en büyük görevin, onun hükümlerini yeryüzün-

de hâkim kılmak, insanları kula kulluktan kurtarıp Allah’a kulluğa kavuşturmak, dünyanın darlığından bolluğuna, küfrün zulmünden İslam’ın adaletine getirmek olduğunu bilmelidir. Bu görevleri, şu özelliklerle gerçekleştirebilir:

- Sarsılmak bilmeyen bir iman
- Korku ve üzüntü tanımayan azim
- Bıkmak ve yılmak bilmeyen programlı bir çalışma
- Zafer ve şehitlikten başka bir ışık tanımayan fedakârlık

Müslüman genç, yaratılış sebebini iyi bilmeli; niyette, sözde, fiiliyatta rabbine ihlas ile boyun eğmeli; Allah’ı, resulünü ve müminleri dost edinmeli, Allah’ın kendisine yüklediği sorumluluğun bilincinde olmalıdır.

“Siz, insanlığın faydası için seçilip çıkarılmış en hayırlı bir ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirirsiniz” (Al-i İmran, 140).

Müslüman genç, zamanının çoğunu ilim talebiyle geçirmeli, boş işlerden ve boş mekânlardan uzak durmalıdır. Allah resulünün buyurduğu üzere, *“İlim, Çin’de de olsa arayınız.”* çağrısını, kendisine şiar edinmeli, ilmi arayıp eksiklerini tamamlamalıdır. Ve yine Peygamberimiz (sav), *“Hikmet, müminin yitiğidir; nerede bulursa alır.”* buyurmuştur.

Bir Alman televizyonunda CIA ile ilgili bir programda, “Toplum nasıl çökertilir?” sorusuna şöyle cevap verilmiştir:

- * Eğer bir toplumu çökertmek istiyorsan önce parasına olan güvenini sarsacaksın.
- * O toplumun öz değerlerini yıkacaksın.
- * Toplumu tüketim toplumu hâline getireceksin.
- * Toplumu bilgisizleştireceksin, bilgi toplumu olmaktan uzaklaştıracağını.

Çünkü gençlik ve toplum bilgili olduğu müddetçe başkalarının esaretine girmez, başka toplumun oyuncağı hâline gelmez. Bilinçli toplum, bilinçli fertlerden oluşur.

Rabbimden niyazım, hayatını Allah yolunda harcayan, imanlı, ahlaklı, azimli, şuurlu, çalışkan, fedakâr, sorumluluk sahibi gençlerin sayılarının artmasıdır.

Kur'an'a Göre Aile Reisi ve Görevleri

Emrah DOĞRU

Aile reisi, Kur'an'a göre aileyi, Allah'ın kanunlarına göre düzene oturtup ailenin yükümlülüğünü, eğitimini, giyimini, kuşamını yine Kur'an'a göre düzenleyen, taşıyan kimseye denir. Çünkü rab-bimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: **"Ey iman edenler! Hem kendinizi hem de ailenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan o mühş cehennem ateşinden koruyun! Onun başında, Allah'ın emirlerine asla karşı gelmeyen ve kendilerine verilen her emri eksiksiz yerine getiren, son derece acımasız, güçlü ve sert tabiatlı melekler vardır."** (Tahrim sure-si, 6. ayet).

Söyle ki aile reisi, ilk olarak kendisini Allah'ın kurallarına göre yetiştirmelidir. Namazını kılıp haramlardan uzak durmalıdır. Şirkin ne demek olduğunu bilip tevhit ekseninde bir hayat sürmelidir. Bildikleriyle de kesinlikle amel etmelidir. Bildiklerini hayatına geçirmezse ikinci emirde başarılı olamayacaktır. Birinci emirde, *"Kendini-zi ateşten koruyun."* denmişti. İkinci emirde ise *"Ailenizi koruyun."* deniyor. Şunu unutmayalım

Aileyi yetiştirecek, düzenini ve dinini öğretecek kişi, aile reisidir. Aile reisi, Allah katında erkektir ve ailenin tüm fertlerinden sorumludur. Bu durumda, ilk önce aile reisi çok dikkat edip Allah'ın emirlerine göre bir hayat yaşamalıdır.

ki biz düzgün olursak ailemiz de düzgün olacaktır.

Aileyi yetiştirecek, düzenini ve dinini öğretecek kişi, aile reisidir. Aile reisi, Allah katında erkektir ve ailenin tüm fertlerinden sorumludur. Bu durumda, ilk önce aile reisi çok dikkat edip Allah'ın emirlerine göre bir hayat yaşamalıdır.

Yaşadığımız toplumda herkes şöyle serzenişte bulunmakta: *"Ahlak kalmadı, saygı ve sevgi kalmadı, kadınlar çok bozuldu, kadınlarda ahlak kalmadı, giyim ve kuşamları çok uygunsuz oldu."* Evet, doğru, kadınlar bozuldu ama neden? İnsanlar, *"Şu nedenle bozuldu, bu nedenle bozuldu."* diye serzenişte bulunurken erkeklerden hiç bahsetmez oldular. Hanımını zorla çalıştıran, çalışmaya mecbur bırakan erkekler, hiç de günahsız değiller. Ailesinin din eğitimini umursamayan, hanımı veya kızı Allah'ın razı olmadığı şekilde giyinirken hiç de rahatsız olmayan, düğünlerde ve nişanlarda sahneye çıkıp herkesin önünde oyun oynayan kadınlara, kızlara müdahale etmeyen erkekler; sosyal medyada boy boy fotoğraflarını paylaşan kadınları, kızları sorgulamayan erkekler; hanı-

minı, kızını yabancı erkeklerden kıskanmayan erkekler; hanımları namaz kılarken namaz kılmayan erkekler; yabancıların tüm sorunlarını dinleyip onlarla ilgilenirken ailesinin sorunlarını görmezden gelen erkekler; gece gündüz dünyalık elde etmek için mücadele ederken evdeki hayattan habersiz erkekler; Kur'an'dan habersiz, sünnetten habersiz hayat yaşayıp ailesini de Kur'ansız ve peygambersiz bir hayata mahkûm eden erkekler hiç de masum değiller. İşte bu tip erkekleri de onlar gibi olan babalar ve anneler yetiştirdi.

Ayetin üçüncü kısmında ise rabbimiz, bizleri cehennemle tehdit ediyor. Aklımızı başımıza almamız için ailenin sorumluluğunun, yine aile reisine düşmekte olduğunu hatırlatıyor. Önce kendimizi İslam'a uygun hâle getireceğiz, daha sonra ailemizin öğretmeni olacağız ki cehennem azabından hem kendimizi hem de ailemizi koruyabilelim. Eğer kendimizi ya da ailemizi koruyamaz olursak hiç kuşkusuz, rabbimizin emirlerine hiçbir şekilde itiraz etmeyen, acıması olmayan görevli meleklerle baş başa kalırız ki bu da çok kötü bir son olur.

Evliliğin insanoğluna yüklediği birçok vazife vardır. Erkek, erkeğe düşeni; kadın da kadına düşeni yerine getirmelidir. Bu durumda ihmalkârlık gösterenler, umursamayanlar zalimlerden olurlar. Hanenin reisi olan erkek, en ufak hususlarda dahi dikkatli olursa rabbimiz, evlerine bereket verir; o ailede huzur ve neşe eksik olmaz. Allah'ın emirlerine uyan kimseler ise cennet hayatına daha dünyadayken kavuşur. Bir insan, İslam'a ve insanlığa ne kadar yararlı olursa olsun, aile nizamını ihmal ederse bir noksanlık üzerindedir. Her fert, evvela kendisinden sonra ailesinden ve çoluk çocuğunun terbiyesinden, daha sonra da diğer yakınlarından mesuldür.

Rabbimiz, ayetinde şöyle buyurmaktadır: **"Ailene namazı emret. Kendin de onu kılmaya sabırla devam et. Biz senden rızık istemiyoruz üstelik seni de biz rızıklandırıyoruz. İyi bilin ki hayırlı son, kalpleri Allah'a saygı ile dopdolu olup günahlardan sakınan ve ilahi buyruklara uyanların olacaktır."** (Taha suresi, 132).

Tüm aile bireyleri olarak hangi şart altında olursak olalım, namazı kesinlikle terk etmeye-

ceğiz. Allah'ın emir ve buyruklarına daima itaat edip teslim olacağız.

Efendimiz hadislerinde, erkeğin hanımına nasıl muamele etmesi gerektiğini şöyle özetlemektedir: *"Dikkat edin! Sizin, hanımlarınızın üzerinde hakkınız vardır. Hanımlarınızın da sizin üzerinizde hakkı vardır. Sizin hanımlarınız üzerindeki haklarınız, (onların) namuslarını muhafaza etmeleri ve hoşlanmadığınız kimselerin evinize girmesine izin vermemeleridir. Dikkat edin! Hanımlarınızın sizin üzerinizdeki hakları ise onların giyim ve gıda ihtiyaçlarını güzelce karşılamandır."* (Tirmizi, Rada', 11).

Günümüzde, yukarıda da belirttiğim üzere aile reisi olan bazı erkekler, kadınlarını çalışmaya mecburi bırakıp kendisi ise ailenin eğitimiyle ilgilenmek şurada dursun giyimini, temel ihtiyaçlarını karşılamamaktalar hatta şöyle söyleyenleri de duymaktayız, görmekteyiz: *"Bu zamana kadar ben çalıştım, ben baktım çocuklara; bundan sonra da sen çalış, bak, üstümde yüksünüz."* Allah, sana hanımını emanet etmedi mi, nerede kaldı emanet, nerede kaldı senin reisliğin? Allah, böyle ailelere huzur verir mi? Elbette vermez çünkü yaptıkları, Allah'ın emirlerine ve Rasulullah'ın sünnetine ters davranışlar. Şunu bilelim ki bu tip kişiler, Allah'a hesap veremezler.

Toplumda, maalesef reis efendiler hanımlarını ve kızlarını yabancı erkeklerden kıskanmamaktalar; karısının, kızının uygunsuz şekillerde sokaklarda gezmesi, onu hiç rahatsız etmemektedir. Allah'ın emir ve yasaklarını umursamayan toplum meydana gelmiştir. Şunu da unutmayalım, toplumun bozulmasına birinci sebep ise Allah'ın hükümlerinin yeryüzünde hâkim olmasıdır. İnsan aklının ürünü olan batıl hükümler, toplumun ifsadına sebep olmuştur.

Yazımızın sonunda şunu anlıyoruz ki erkekler, aile reisliği yapamamaktadırlar. Kadınların ve çocukların değişme sebepleri, erkekler ve onların vurdumduymaz yaşamlarıdır. Rabbim, ayaklarımızı dini üzere sabit kılsın, ayaklarımızı kaydırmamasın. Bildiklerini, ailesine ve çevresine öğretip bilmediklerini de öğrenme gayretinde olan kullarından eylesin. Amin.

ABD Dış Politikası

Bu Kez de Husilere Karşı Çuvalladı

Ibrahim AL-MARASHI
El Cezire, 21-07-2024
Çeviren: İsmail CEYLAN

20 Temmuz'da İsrail hava kuvvetleri, Husiler olarak da bilinen Yemenli milis grubu Ensarullah'ın kontrolündeki Hudeyde limanına saldırdı. Yerel basın, bir akaryakıt depolama tesisi ve elektrik santralinde büyük bir patlama meydana geldiğini ve en az altı kişinin öldüğünü bildirdi. Hava saldırısı, 19 Temmuz'da Yemen topraklarından Tel Aviv'i vuran ve bir kişinin ölümüne neden olan uzun menzilli insansız hava aracı saldırısına misilleme olarak geldi.

Tel Aviv'e yönelik Husi saldırısı, grubun İsrail topraklarına girmeyi başarması ve İsrail hava savunma sistemini delmesi nedeniyle büyük bir zafer olarak kutlandı. İsrail'in bu saldırıya karşılık olarak sivil altyapıya misilleme yapma kararı, Kızıldeniz bölgesindeki gerilimin, önümüzdeki günlerde topyekûn bir çatışmaya dönüşebileceğinin işareti olabilir. Bu gelişmeler, ABD'nin, Husilerin İsrail'e ve Kızıldeniz'den geçen gemilerine saldırmasını önlemekteki acizliğini de gösteriyor.

Yemenli Husiler, son altı aydır Amerikan saldırılarına karşı direndiler ve Joe Biden'a dış politikada büyük bir yenilgi yaşattılar.

Husilerin Zaferi

Husilerin İsrail saldırıları, işgal güçlerine karşı savaşan Hamas ve diğer Filistinli direniş gruplarının 7 Ekim saldırısıyla eş zamanlı olarak başlamıştı. Husiler, İsrail'in

Gazze işgaline son vermesi talebiyle İsrail topraklarına füze ve insansız hava aracı saldırıları başlattılar. Bu saldırılar, çoğunlukla İsrail Arrow füze savunma sistemi tarafından durdurulduğu için hedeflerine ulaşamadı. Sonrasında Husiler, saldırılarını Kızıldeniz'den geçen gemilere yöneltti. İsrail'e veya yabancı müttefiklerinden herhangi birine bağlı olduğunu düşündükleri gemileri de kapsayacak şekilde müdahalelerini genişlettiler ve böylece dünyanın en yoğun deniz nakliye yollarından birini kontrol altına aldılar.

Aralık ayında ABD ve bazı Batılı müttefikleri, Yemen tarafından, gemilere yönelik saldırıları durdurmak ve nakliye rotalarını güvence altına almak amacıyla Kızıldeniz'de bir operasyon başlatacaklarını duyurdular. Ancak bu operas-

yon, pek işe yaramadı.

Sonrasında Husi saldırıları hız kesmeden devam etti. Grup, 10 Ocak'ta, 18 insansız hava aracı, iki gemisavar seyir füzesi ve bir gemisavar balistik füze fırlattı. İki gün sonra müttefik kuvvetler, Yemen'deki Husi askeri hedeflerine hava saldırılarıyla karşılık verdi.

Ancak Husilerin gemilere yönelik saldırıları daha sonra da devam etti ve çok sayıda geminin hasar görmesine ve kaybolmasına yol açtı. Yemen'den fırlatılan füzeler, İsrail'i hedef almaya devam etti. Mart ortasında, bir seyir füzesi, İsrail hava savunmasını geçerek İsrail'in Eilat Limanı yakınındaki açık alanda patladı. Nisan ayında grup, İranlı üst düzey yetkililerin Suriye'de öldürülmesine yanıt olarak İsrail'e yönelik füze ve insansız hava aracı saldırısında bulundu.

Bir Husi insansız hava aracınının 19 Temmuz'da İsrail topraklarının bu kadar derinlerine girmesi, İsrail'in kanlı misillemesine rağmen, Sana'da çok önemli bir zafer olarak görülüyor. Bu tür askerî başarılar, grubun profilini sadece Yemen'de değil, bölgesel olarak da yükseltiyor. İsrail'e yönelik saldırılar, Zeydi Şii Husilerin meşruiyetini ülke içinde ve uluslararası alanda sağlamlaştırıyor.

ABD'nin Başarısızlıkları

Sana'dakilerin kutlama yapmak için geçerli bir nedenleri var gibi görünse de tam aksine Washington'dakilerin de üzerinde uzunca kafa yormaları gereken büyük başarısızlıkları var. Yedi aydır, ABD öncülüğünde Husilere karşı yürütülen yüksek maliyetli operasyonlar pek sonuç vermedi. Ocak 2024'ten bu yana ABD, Husi hedeflerine karşı her biri 1 milyon ila 4,3 milyon dolar arasında değişen füzeler fırlattı. Bu yüksek maliyetli saldırılar, ABD Senatosu Silahlı Hizmetler Komitesi başkanı Senatör Jack Reed'in Ocak ayında ABD Başkanı Joe Biden'ı uyarmasına yol açtı: "*Demek ki ABD'nin elinde*

sonsuz sayıda füze yok. Bu kadar yüksek maliyetli, deniz aşırı füzelerin kullanımının da bir sınırı var."

Bugüne kadar ABD, Yemen üzerinde her biri 30 milyon dolara mal olan en az üç Reaper insansız hava aracını kaybetti. Operasyonun toplam maliyetinin aylık 260 milyon dolar ile 573 milyon dolar arasında olduğu tahmin ediliyor; yani şu ana kadar toplamda 1,8 milyar dolar ile 4 milyar dolar arasında.

Bu operasyonlarla ABD ve müttefikleri, Kızıldeniz'deki Husi eylemlerine karşı hiçbir varlık gösteremediler. Kızıldeniz'deki bu kaos sonucunda özellikle Batılı sermayeyi etkileyen, global nakliye ve sigorta masrafları arttı.

Bizzat Başkan Biden, Husilere yönelik saldırıların işe yaramadığını itiraf etti. Biden; uzmanlar, "*stratejik eylemsizliğin*" aslında daha etkili olabileceğini öne sürerken onları dinlemedi. Ayrıca Husileri durdurmanın en etkili yolunu da kullanmayı reddetti: "Gazze'deki soykırıma son vermesi için İsrail'e baskı yapmak". Çünkü Husiler, ateşkes sağlanır sağlanmaz saldırılarının duracağını defalarca dile getirmişti. Biden yönetimi, bunun yerine İsrail'in Gazze'de akıl almaz zulümler yapmasına açıktan destek verdi. Bu tavır, aynı zamanda İsrail ile çatışmanın sadece Husilerle değil, aynı zamanda Lübnan Hizbullah'ına karşı da tırmanmasına ortam oluşturdu.

Biden, her ne kadar bunu engellemeye çalıştığını defalarca iddia etse de bölgesel bir savaşa dönüşebilecek bir tırmanışı durdurmak için hiçbir şey yapmadı. Biden, artık yeniden aday olmama yönünde tarihî bir karar verdiğine göre, *Orta Doğu'da, yakın tarihin en büyük krizlerinden birine neden olan ABD başkanı olarak da tarihe geçecek.*

Şehirlerin Anası

Taşkın ÖNEL

Vakur edalar bürünüyorken Mekke
Binler yıllık yortuların
Esrik sevdaları yoklar
Artakalan ruhumu
Nübüvvet sahnesi sanki
Çöl incisi, Ümmü'l-Kura
Hacer' in umudu gizli, tanelerinde
İsmail'in sedası
İbrahim'in duası
Muhammed Mustafa'nın
Gizli sevdası

Bilmem ki yerli yerinde midir
Şirk belası
Ebu Cehil nöbet tutar mı
Simsiyah örtünün yamacında
Darü'n-Nedve'nin ismi aynı mı
Kibir, Ebu Leheb kılığında mıdır

Bilal'in kayasında yeşerir mi
merhamet
Yoksa zulmün inadında mıdır
Sümeyye, ah Sümeyye
Yasir'in vuslatı tutuşur mu hâlâ
yüreğinde
Ammar, gözyaşlarında mı

Sen mahzun,
Gazze yalnız
Urumçi'nin çığıkları sessiz
Sessiz ve kimsesiz

Bir torun nazlı nazlı süzülüyor
Dedesinin ellerinde, nefessiz
Aylan bebek sahilde güneşleniyor
Yüzükoyun, renksiz
Minik eller babasını sımsıkı tutuyor
Kızıl renkli demir kapılar ardından

Uyan da haber uçur Resul'e
Ümmetin kan kusmakta
Kızılçık şerbeti kıvamında
Ebu Cehil değil,
Yüzlercesi sökün etti ufuklardan
Ümmetinden habersiz
Ebu Leheb'in kuruyası elleri
Ümmetinin her iki yakasında
Hattaplar zindanlarda
Yusuflar kuyularda
Uhdud kuyuları kaynamada
Ümmetin tepesinde
Lakin la teknetu min rahmetillah

